

Glasilo Občine Lukovica

Rokovnjač

Avgust 2010, letnik XII, številka 7, izid: 27. 8. 2010

stran 6

**Intervju z Bojanom Gasiorjem,
direktorjem GP Trojane**

stran 8

**Proslava v Podgori
pri Zlatem polju**

stran 10

Živa legenda, 90-letni Kicu Tilo

**Nagradno
žrebanje**

**S Triglav kaskom
do snežne freze!**

**I.
nagrada**

triglav

HONDA
POWER EQUIPMENT

Sklenite zavarovanje
v času od 1. 9. do 31. 12. 2010
in sodelujte v nagradnem
žrebanju!

Več na www.honda-as.com
Tel.: 01 56 23 333

AS
DOMŽALE

Imaš kmalu rojstni dan?

Povabi svoje prijatelje na veselo
praznovanje v restavracijo **Marché®**
Lukovica!

Dodatne informacije:

Marche Lukovica
Koseskega cesta 1a, 1225 Lukovica
Tel.: 01 729 65 34,
Bozena.Zlojutro@marche-restaurants.com

marche-restaurants.com

dent d.o.o.

ZASEBNA ZOBNA ORDINACIJA
ZOBOTEHNIČNI LABORATORIJ
Krašnja 57a, 1225 Lukovica
Tel.: 01/723 45 22, 031/684 212

- popolna zobozdravstvena oskrba in svetovanje
- zobna protetika z uporabo sodobnih materialov
- zdravju prijazna brezkovinska keramika
- beljenje zob

**Gostilna
"Pri BEVCU"**

Vabljeni na
domača kosila in malice.

Vabljeni k ogledu
čevlarskega muzeja.

Dušan Jemec s.p.
Stari trg 10, 1225 Lukovica
tel. 01 7235 146, gsm: 041 532 483

DELOVNI ČAS:
od poned. do sobote, od 9. do 22. ure
nedelja od 8. do 14. ure
SREDA ZAPRTO

GE-ETIKA
geodetske storitve, d.o.o.

Slamnikarska cesta 1d, 1230 Domžale
gsm: 040 270 239 - Boštjan Hrovat
internet: www.geo-etika.si
e-pošta: info@geo-etika.si

- ZEMLJIŠKI KATASTER (ureditev meje, parcelacija, ...)
- INŽENIRSKA GEODEZIJA (geodetski načrti, zakoličbe, ..)
- KATASTER STAVB (vpis stavbe in delov stavbe v kataster stavb, ...)

Uvodnik

Poštar Miško

Po sestanku uredniškega odbora Rokovnjača sem hitela proti avtu, ko zaslišim, da me nekdo kliče. Pogledam proti Furmanu in tam mi veselo maha naš poštar, ki ga vsi poznate pod vzdevkom Miško. Le kako ga ne bi poznali, pisemske pošiljke raznaša po naših krajih že skoraj 30 let. »Pridi na kavo,« me je prijazno povabil.

Kako bi lahko zavrnila tako simpatično povabilo, vedno nasmejanega fanta, ki mi rad prijazno potrka, ko gre mimo vrat uredništva, s Pošto Lukovica si namreč delimo isti hodnik.

Sedem za njegovo mizo in debata se razvije, o vsem mogočem. Pohvali se, da ima pet otrok. Pet otrok, bravo, si mislim, faca je tale naš Miško, spoštujem in cenim, pet otrok! Bravo.

Klepetava in klepetava, ko ga vprašam, iz kje pravzaprav je? »O, jaz sem pa v tisti vasi doma, kjer smo vsi med seboj prijatelji, dvanajst hiš je v vasi, in vsi se zelo dobro razumemo, si med seboj pomagamo. To je najlepša vas na svetu,« mi pojasni v trenutku. Jaz pa njemu nazaj: »A tako, a potem nisi iz naše občine Lukovica?« ga začudeno vprašam. Z nasmehom mi odgovori: »Seveda sem, iz vasi Dupeljne sem doma«.

Nemogoče, si mislim in ga nemo gledam. Doma je iz vasi, kjer so med seboj prijatelji in pomagajo drug drugemu. Nič več mi ni jasno, ko mi Miško še dodatno obrazloži: »Ma, to je super, če na primer jaz kaj rabim, veš, svojega traktorja pač nimam, grem k sosedu, pa mi reče da ni nobenega problema, naj kar vzamem, kar potrebujem ...«.

Veste, kaj me je naučil naš simpatični poštar Miško. Da nikoli, ampak res nikoli ne smemo soditi ljudi, kraja, mesta ali pa občine po peščici ljudi, ki nimajo dobrih namenov in mečejo slabo luč na ostale. Občina Lukovica je lepa občina in ljudje, ki tu živijo, so enkratni in čudoviti, tistim nekaj posameznikov, ki radi delajo »špetir«, pa ne smemo dovoliti, da nam pridejo do živga.

Iz srca vas prijazno pozdravljam,

ŠE VEDNO VAŠA UREDNICA
KATARINA KARLOVŠEK

VSEBINA

Uvodnik	3
Občinska uprava	4
Hoferjev kotiček	5
Intevju: Bojan Gasior,	
direktor Gostinskega podjetja Trojane	6
Proslava v Podgori pri Zlatem polju	8
Zlate poroke	9
Živa legenda, 90-letni Kicu Tilo	10
Naši jubilanti	11
Otvoritev novih godbenih prostorov	13
V Lukovico se vrača nogomet	15
Abrahami prihajajo na Domačijo Rus	16
Kolumna Milena Bradač:	
Čas kislih kumaric	17
Volitve 2010	20
Kmetijska obvestila	22
Pisma bralcev	23
Kultura: Pod svobodnim soncem	25
Politika	26
Šola	31
Šport	33
Zahvale	34

KUD Fran Maselj Podlimbarski
Krašnja

vas vabi na

srečanje pevcev ljudskih pesmi ter izdelovalcev ročnih del in domače obrti

**Na vasi je lepo,
ko pod lipo na
kanalu zapoje**

**Srečanje bo v soboto,
4. septembra 2010,
ob 16. uri pred šolo v Krašnji**

Rokovnjač
Glasilo občine Lukovica

Dan odprtih vrat sadovnjaka Kmetijskega inštituta Slovenije na Brdu pri Lukovici

(sobota, 4. september 2010)

V sadovnjaku Kmetijskega inštituta Slovenije na Brdu pri Lukovici bomo v soboto, 4. septembra 2010, organizirali dan odprtih vrat.

V okviru prireditve bomo za obiskovalce organizirali strokovno vodene ogled po sadovnjaku in pripravili razstavo zgodnjih sort jabolk.

Za vse obiskovalce bodo vrata na široko odprta med 10. in 17. uro.

Večje skupine prosimo, da se predhodno najavijo.

Dodatne informacije v zvezi z dnevom odprtih vrat dobite na telefonskih številkah: (01) 28 05 338, (01) 72 36 733 in 031 537 449.

Lepo vabljeni!

KMETIJSKI INŠTITUT SLOVENIJE
ODDELEK ZA SADJARSTVO IN VINOGRADNIŠTVO

Naslednja številka Rokovnjača izide **24. septembra**, rok za oddajo prispevkov je **13. september**. Svoje prispevke lahko pošljete po e-pošti na naslov rokovnjac@lukovica.si ali katarina@rta.si, po pošti ali jih oddajte v nabiralnik uredništva, GSM urednice: 051/365-992

ROKOVNJAČ je glasilo Občine Lukovica. Brezplačno ga prejemo vsa gospodinjstva občine Lukovica; odgovorna urednica: Katarina Karlovšek; uredniški odbor: Milena Bradač, Rok Avbelj; ustanovitelj: Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica, tel. 01/729 63 00, gsm: 051 365 992; jezikovni pregled: Primož Hieng; spletna stran: www.lukovica.si, e-mail: rokovnjac@lukovica.si; produkcija: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; trženje oglasnega prostora: IR IMAGE, Medvedova 25, Kamnik; naklada: 1.950 izvodov. Glasilo sodi med proizvode, za katere se obračunava 8,5 % DDV (Ur. l. RS št. 89/98). Rokovnjač je vpisan v evidenco javnih glasil Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 1661 in v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 380. Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja besedil glede na tehnične in materialne možnosti. Nenaročenih člankov ne honoriramo. Na naslovnici: Praznovanje rojstnega dne Egidija Capudra, po domače Kicovega Tila

Poročilo 27. seje Občinskega sveta Občine Lukovica

27. redna seja Občinskega sveta občine Lukovica se je odvijala 30.6.2010, v prostorih Kulturnega doma Janko Kersnik v Lukovici.

Člani Občinskega sveta so pred pričetkom dopustov obravnavali 10. točko dnevnega reda. Podano je bilo **soglasje k sistemizaciji delovnih mest v VVE MEDO in delovnih mest drugih strokovnih delavcev šole.**

Člane Občinskega sveta Občine Lukovica je vodja inšpektorata ga. Irena Karčnik seznanila z delom v preteklem letu ter predstavila vsebino **Letnega poročila Medobčinskega inšpektorata in redarstva občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice za leto 2009.**

Sledila je potrditev **Odloka o razglasitvi Gostilne Rus v Šentvidu pri Lukovici, za kulturni spomenik lokalnega pomena**, v drugi obravnavi, kot tudi potrditev **Odloka o razglasitvi cerkve sv. Ožbolta in antične naselbine v Šentožboltu, za kulturni spomenik lokalnega pomena.**

Zaradi odsotnosti odgovorne urednice občinskega glasila Rokovnjač, je župan na predlog Občinskega sveta umaknil točko v zvezi z obravnavo **Pravil javnega glasila Občine Lukovica za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov, političnih strank in drugih predlagateljev ter njihovih program za namen izvedbe lokalnih volitev.** Nezadovoljstvo glede ravnanja odgovorne urednice občinskega

glasila je izrazil član Občinskega sveta g. Grega Bajde ter ostalim članom predstavil problematiko pristranskosti ravnanja odgovorne urednice glasila glede objave člankov ter zahteval njeno takojšnjo razrešitev. Občinski svet Občine Lukovica ni soglašal z njeno razrešitvijo, sprejet pa je bil sklep, da se izvede postopek ugotavljanja pristranskosti odgovorne urednice glasila rokovnjač, pri Komisiji za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, skladno z določili Odloka o delovanju in izdajanju občinskega glasila.

V nadaljevanju je Občinski svet Občine Lukovica sprejel še **Letni program športa, Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi vzgojno – izobraževalnega zavoda Osnovna šola Roje ter Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi vzgojno – izobraževalnega zavoda Glasbena šola Domžale po skrajšanem postopku.**

Člani Občinskega sveta so obravnavali predlog **sklepa o ukinitvi statusa zemljišča v splošni rabi** ter se seznanili s **Poročilom o delu inventurne komisije za leto 2009.**

Glede na bližajoče se volitve je Občinski svet Občine Lukovica sprejel **Odlok o določitvi števila članov svetov krajevnih skupnosti in volilnih enot za volitve v svete krajevnih skupnosti v Občini Lukovica.**

OBČINSKA UPRAVA

OBVESTILO

Občina Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica obvešča vse pravne in fizične osebe s sedežem na območju občine Lukovica, da si lahko pridobijo pravico do pridobitve in uporabe **kolektivne blagovne in storitvene znamke Zakladi ČRNI GRABEN.**

Drugi rok za oddajo vlog v letu 2010 za vse tiste, ki bi želeli pridobiti to pravico je 01. september 2010.

Vlogo za pridobitev pravice lahko dobite v tajništvu Občine Lukovica, Stari trg 1, 1225 Lukovica ali na povezavi: <http://www.lukovica.si/zcg/>.

Za dodatne informacije je na voljo kontaktna oseba: Katka Bohinc, telefon: 01/72 96 318, elektronski naslov: katka.bohinc@lukovica.si.

KATKA BOHINC, SKRBNICA ZNAMKE NA OBČINI LUKOVICA

Hofer sporoča

Za Hofer pridelujem mleko slovenske kakovosti!

Milan Selinšek, kmetovalec

Več kot fer!

Hofer trgovina d.o.o.
www.hofer.si

Bojan Gasior, direktor Gostinskega podjetja Trojane

»Naša pot do uspeha je ta, da smo boljši in hitrejši od drugih«

Gostinsko podjetje Trojane, s sloganom »Gostišče s tradicijo«, je nastalo iz dobre stare gostilne, danes zaposlujejo 150 ljudi. Da so uspešni in da glas o njihovih slastnih krofih seže tako daleč, pa gre največja zasluga dolgoletnemu direktorju Bojanu Gasiorju. Znameniti trojanski krof, ki je postal simbol podjetja, predstavlja pa tudi njihovo zaščiteno blagovno znamko, v našo občino vsak dan privabi tudi do 15.000 gostov. Kaj se novega dogaja pri njih in o aktualnih temah, sva poklepetala z gospodom Gasiorjem, na njihovi novi, letni terasi, ki ponuja čudovit pogled na okoliško naravo. **KATARINA KARLOVŠEK**

K vam z veseljem pridem, na vašem dvorišču je vedno polno gostov, ki se sladkajo s krofi, grejo na kavico, malico ali kosilo. Z občudovanjem opazujem prijaznost zaposlenih, izredno hitro postrežejo, skratka, človek se pri vas res prijetno počuti, predvsem zelo zaželenega. Kje je skrivnost tako prijetnega vzdušja? Je odgovor v odličnih odnosih z zaposlenimi?

Zaupanje in korektnost do ljudi. S svojimi zaposlenimi sem veliko skupaj, z njimi delam in velikokrat pride do neformalnih pogovorov. Na tak način lahko marsikatero težavo rešimo, še preden preraste v veliko breme zaposlenega. Ko smo skupaj, ko delamo, malce pobatiramo, si podelimo mnenje in izkušnje. Lepa stavba nič ne pomeni, če nima duše in človeka, dušo pa naredijo ljudje. Najbolj pomembno pa je, po mojem mnenju »fer plaj«; korektnost, zaupanje, to je ključ do uspeha.

Pred petimi leti, ko nismo bili tako stabilno podjetje, kot smo danes, negotova prihodnost je bila zaradi izgradnje avtoceste, sem v očeh svojih zaposlenih videl strah. Jasnó sem jim povedal, da sem jaz zadnji v tej firmi, ki si bo izplačal plačo. Plačo zaposleni morajo imeti, pa če tudi se ji moram sam odpovedati.

Ko govorite o vaših zaposlenih, imam občutek, kot da govorite o svoji družini. Občutek imam, da ima vsak zaposleni pri vas posebno mesto v vašem srcu. Kako jih še dodatno motivirate za delo?

Motivacija v okviru lepe besede je fajn in v redu, tega ne morem zanikati, vendar če se to ne kaže v nekem materialnem smislu, pa to tudi ni to. Naši zaposleni so moji pomočniki, vsak ima svojo zadolžitev in vsak s svojim pozitivizmom pripomore k dobri rezultatu podjetja. Jaz pravim tako, nič nam ni dano, kar bomo ustvarili, bomo imeli, in to vsi. Ljudje to razumejo in cenijo, da se pri nas ni našel nek model izčrpanja in zadolževanja podjetja. Tudi v času »debelih krav« smo razmišljali o tem, da se lahko spremeni. Zaposlenim smo povedali, da imamo naložbe in denar, ki nam pomagajo preživeti dve ali tri leta. Pa še to moram dodati, prepričan sem, da je potrebno zaposlene delati samozavestne, ambiciozne in odločne. Vedeti morajo, da znajo delati in biti prepričani v tisto, kar delajo.

V teh dneh mediji veliko poročajo o delodajalcih, ki nekaj let niso plačevali socialnih prispevkov za svoje zaposlene.

Bojan Gasior, direktor Gostinskega podjetja Trojane, ki zaposluje 150 ljudi

To vidim kot neuspeh državne uprave. Ravno danes me je klicala referentka iz davčne uprave, ker še nisem poravnal davka za stavbno zemljišče za svojo hišo doma, v primeru neplačila mi po njenih besedah grozi izvršba, znesek, ki ga dolgujem pa znaša 108 evrov. Hočem povedati, da res ne morem razumeti, kako se je lahko zgodilo, da podjetja niso plačevala prispevkov za svoje zaposlene vrsto let, medtem ko v mojem primeru, ko dolgujem dobrih 100 evrov, že grozijo s sankcijami. Direktor podjetja sem 29 let in v kolikor kdaj ni bilo karkoli poravnano oziroma plačano in urejeno, so bile obresti. Kako je nekaterim uspelo tako prevarati državo res ne vem, da je bilo šele po dveh oziroma treh letih ugotovljeno, da prispevki niso bili plačani. V takih primerih mora priti do osebnih odgovornosti.

Zelo zanimivo, ko govorite o samozavestnih zaposlenih, občutek imam, da želi večina ali pa veliko direktorjev in delodajalcev zgolj ubogljive, lahko vodljive zaposlene?

Nič ne pomeni »cagav« človek, ker tudi ni inovativen. Meni nič ne pomeni, da moram komu vse povedati, kaj mora narediti. Več glav vse ve. Redna izplačila plač in regresov zaposlenih pa krepijo motivacijo ljudi in pripadnost.

Kljub težki situaciji v gospodarstvu sedajle sediva na novi terasi, s čudovitim pogledom na okoliško naravo.

Za 80 oseb smo povečali naše kapacitete na novi zunanji terasi, to je bila naša letošnja investicija, iz lastnih sredstev in tekočega poslo-

vanja. Sedaj lahko našim gostom pokažemo, kako na lepem smo in da se splača na Trojanah ustaviti in posedeti v tem zelenju, da je to tisti pravi »relax«, popolnoma drugačen, kot če se ustavijo ob avtocestni betonski džungli, polni tovornjakov. Nova terasa se nam je po treh mesecih zelo obrestovala.

Kaj porečejo gostje, ko se zazrejo v ta res čudoviti razgled?

Lahko bi rekel, da imamo skoraj svoj klub oboževalcev našega gostišča, to so številni naši gostje, ki z nami živijo, ki so naši zvesti in stalni gostje, ki spremljajo vse, kar se pri nas zgodi. To so naši iskreni gostje in prijatelji, ki se tudi veselijo z nami. Na primer, ta nova terasa in druga vlaganja v vaši restavraciji kažejo tudi na naš odnos do gostov in da imamo vizijo razmišljanja tudi za naprej, da živimo z gosti in da smo boljši od drugih, na vseh področjih. Boljši in hitrejši.

Kriza nas je vse, nekatere bolj, druge manj, prizadela. Kakšno je vaše mnenje, ste jo občutili tudi vi?

Tisti, ki ni delal na »milni balonček«, ki je delal v času ekspanzije, bil zmeren in imel norme, ga čas recesije, ali bolje rečeno realnosti, ni močno prizadel, se znajde. Ravno danes sem bral v Financah o nekaterih podjetjih, ki imajo sedaj boljša naročila kot pred krizo, tudi na račun kvalitete. Tudi za nami so zelo turbulentni časi, zadnjih pet let ni bilo enostavno, vendar smo preživeli, kar ni odraz slučajnosti, ampak nekega dela in trdnosti. Tudi pri nas so se ti časi, ki so bili nekoliko drugačni, pokazali v obliki manjše porabe in potrošnje, smo pa

Nova terasa za 80 oseb, s čudovitim razgledom

oklestili stroške, se reorganizirali. Predvsem pa smo dali večjo vrednost kapitalu, ki ga imamo, zaposlenim in materialnem kapitalu. Veliko smo investirali in vlagali v objekt, veliko smo obnovili, vzpostavili sistem za varčnejšo porabo energije. V zadnjih treh letih smo obnovili vse vitalne stroje, ki so potrebni v gostinstvu, kar je tudi velika motivacija za ljudi.

Tri leta je vaše podjetje tudi zelo uspešno poslovalo na postajališču ob avtocesti v Lukovici, zakaj vas pravzaprav ni več tam?

Darsova pravna služba je neupravičeno podeljevala koncesije tistim, ki niso izpolnjevali pogojev, zato smo se morali umakniti iz avtocestnega postajališča v Lukovici. Žal nam je, da takrat nismo javnosti razkrili nepoštenega ravnanja Darsa, leta 1996, ko je Dars razpisoval te koncesije, jih ni korektno in strokovno podeljeval, s svojo izbiro je povzročil ogromno gospodarsko škodo, kajti te koncesije bi morale prinašati v proračun ogromno denarja. Restavracija v Lukovici bi morala biti popolnoma druge kategorije, večja, boljša in drugačna. Po njihovih razpisnih pogojih bi moral ob avtocesti stati hotel. Mi smo na razpisu leta 1996 izpolnjevali vse razpisne pogoje, naknadno je Dars podeljeval koncesije naftnim družbam, ki niso bile registrirane za dejavnosti, za katere jim je podeljeval koncesije. Žal nam je, kajti tista tri leta, ko smo bili v Lukovici, smo bili prepoznavni, skupaj z naftno družbo smo dobili naziv najboljšega počivališča v Sloveniji s strani Gospodarske zbornice. Parkirišče, kakšnega so zaposleni na Darsu obljubljali v Lukovici, s spremljajočimi objekti in večjimi kapacitetami ter delovnimi mesti, tega ni. Iz dobro zamišljenega postajališča ob avtocesti smo v Lukovici dobili svinjarijo, ki ji ob avtocesti ni mesta. In glede na to, da je to postajališče na vhodu v Domžale in Ljubljano, je to naša podoba, ki jo kažemo svetu.

Bi po vašem mnenju morala lokalna oblast odločno zahtevati bolj urejene razmere na postajališču?

Ja, če bi bili ljudje iz občinske uprave pravi gospodarji, ki bi imeli znanje in odločnost,

ne bi tega dopustili. Ker nimajo kilometrine v gospodarstvu, se niso znali pogovarjati in pogajati, je stanje tako, kot je. Res pa je, da je danes stvar že zelo oddaljena in vsak dan je težje popravljati stvari za nazaj.

Večkrat ste že glasno opozarjali, da Dars po končanju gradnje avtoceste ni izpolnil vseh svojih obveznosti.

Vsekakor bi najprej želel izpostaviti kupe gradbenega materiala ob cesti, ki je ostal še iz časa gradnje, za kar bi absolutno morala, če drugače ne, poskrbeti lokalna skupnost. Vsak dober gospodar za seboj pospravi. Nas moti, da to ljudje gledajo, da se delamo, da smo turistični kraj, nas obišče tudi do 15.000 ljudi na dan, ki

se peljejo mimo teh zapuščenih odlagališč.

Druga stvar pa so odškodnine in ignorantski odnos Darsa do Trojan. V času gradnje tunela je na našem objektu nastala ogromna škoda; popokale so stene, večkrat se je zgodilo, ko smo prišli v službo, da so bile ploščice popolnoma dvignjene, kar nekajkrat se je zgodilo, da smo bili na meji, ali objekt zapreti, ali delati naprej, potrgane so bile kanalizacijske in električne napeljave. Spodnji del parkirišča se nam je pogreznil za 21 cm. V uredbi vlade je v sporazumu med drugimi, v 29. členu zapisano, da se vsa morebitna škoda, ki bi nastala ob gradnji avtoceste, nemudoma odpravi na stroške izvajalca. To je stavek, ki je logičen in normalen. Ko so se prve poškodbe pričele kazati na našem objektu, smo opozorili, vendar se je na koncu izkazalo, da izvajalec ni imel bančne garancije za morebitno škodo, povzročeno med gradnjo. Štiri leta nam je Dars zagotavljal, da je vse zavarovano, da bo vse plačano, da je to nacionalni interes, zadnji mesec pred odprtjem avtoceste so skrušeno priznali, da tega zavarovanja ni in da bodo škodo krili iz davkoplačevalskega denarja. Mi na to odškodnino še vedno čakamo, že osem let, škoda na našem objektu je ocenjena na približno 200.000 evrov. Dokler se stvari ne uredijo, mi razvoja firme ne moremo delati.

Večkrat tudi glasno opozarjate za izredno počasne postopke v Občini.

Leta 1999 je GP Trojanje za namen lastnega razvoja odkupilo določena zemljišča, ki so bila kmetijska, in zaprosili občino za prekvalifikacijo v gospodarska zemljišča. V 11 letih se to še ni zgodilo. In tega res ne morem razumeti, da ti postopki trajajo toliko časa.

Sicer pa vas številni organizatorji prireditelj in predstavniki društev pohvalijo, da vedno radi priskočite na pomoč.

Če ne deliš, ne dobiš, pravijo. Firma je toliko vredna, kolikor je vredna okolica in prav je, da tudi mi smo pozitivni, da del sredstev dajemo nazaj, tudi preko društev.

Najlepša hvala za pogovor, gospod Gasior.

Oddih v objemu narave

Proslava v Podgori pri Zlatem polju

V soboto, 31. julija 2010, je bila na športnem igrišču v Podgori pri Zlatem polju svečanost ob 65. obletnici vrnitve izgnancev požganih vasi Zlato polje in Koreno ter konca druge svetovne vojne. Organizatorji prireditve so bili Združenje borcev narodnoosvobodilne vojne Lukovica, Športno društvo Zlato polje, Društvo izgnancev Domžale ter Krajevna skupnost Zlato polje. KATARINA KARLOVŠEK

Slavnostni govornik je bil župan Matej Kotnik, ki je povedal, da je zgodovina učiteljica življenja in iz zgodovine se moramo učiti in da je ponosen, da njegov rod izhaja ravno iz teh krajev. Poudaril je: »Spomniti se moramo grozot, ki smo jim bili kot narod priča in se iz tega naučiti, kako moramo danes živeti. Maloštevilnost našega naroda nam nalaga, da moramo ohranjati tisto, za kar so se ljudje borili.«

Zbrane na svečanosti je pozdravil predsednik krajevne skupnosti Zlato polje Štefan Pavlič, ki je povedal: »Prav je, da se spomnimo lepih in manj prijetnih trenutkov in prav je, da obeležimo 65. obletnico konca vojne.«

Predsednik društva izgnancev Domžale Jože Kveder je povedal, da morajo dogodki iz let 1942 do 1945 ostati med nami. »Pa ne samo spomni, tudi vrednote, ki smo jih Slovenci živeli v tem obdobju. Ne smemo pozabiti na hrabrost, ljubezen do domovine, tovarištvo in požrtvovalnost,« je še dodal.

Vas Koreno je bila požgana 8. julija 1942, okupator pa je v prizadevanjih za zaustavitev vzpona narodnoosvobodilnega gibanja zažgal tudi 16 moških. Dvajsetega julija je bila požgana tudi vas Hrastnik, v kateri so zažgali devet moških, otroke in ženske pa so odpeljali v koncentracijsko taborišče. Podobno je 2. avgusta doletelo tudi šest vasi na Zlatem polju, kjer je okupator požgal skupno 120 poslopij, v koncentracijska taborišča pa so odpeljali 220 ljudi.

V programu so nastopili; Pevski zbor kulturnega društva Janka Kersnika, člani Kulturnega društva Krašnja in harmonikarji s Tonetom Habjaničem na čelu. Prireditve je povezovala Ana Zajc.

Predstavniki Občinskega sveta in Krajevnih skupnosti

Ana Zajc, predsednica Združenja borcev NOB Lukovica

Harmonikarji pod vodstvom Toneta Habjaniča

Slavnostni govornik župan Matej Kotnik

Članice in člani Kulturnega društva Krašnja

Vojni veterani

Zlata poroka

Sedmega julija je Ana Grilj, po domače Ančka, praznovala okroglih 80 let. Ker se jima je s Francetom bližala tudi petdesetletnica, odkar sta si pred Bogom obljubila večno zvestobo, sta bila pripravljena obnoviti tudi ta sveti zakrament. Drago Juteršek

Lansko leto, za Francetovih 80 let, so na domu v Šentvidu priredili lepo pogostijo. Zaželel si je, da bi vsaj še enkrat rad videl vso svojo „žlahto“. Letos, ko pa naj bi praznovala Ančka, sta se s Francetom odločila, da združita na ta veseli dan kar dva dogodka. Praznovanje osemdesetletnice in zlato poroko. „Ah, pa saj ni treba nekaj velikega. Čisto skromno, pa eno dobro kosilo za povrh. Bo čisto v redu.“ Je govorila Ančka, ko so se z domačimi pogovarjali o načrtih.

Ančka, rojena v Negastrnu pri Moravčah je že od ranega otroštva veljala za pridno in pošteno dekle. Zato je bilo staršem kar težko pri srcu, ko so jo oddali Francetu, ki je kar 8 let, strpno hodil k Ančki v vas. Preselila sta se v Šentvid pri Lukovici, kjer sta si zgradila topel domek, ki pa ga nista delila le s svojima otrokoma. Bila sta namreč tudi dobrosrčna rejnika. France je delal kot električar v Cestnem podjetju Ljubljana, kjer so mu kar velikokrat dali vedeti, da je nad vse cenjen. Še leta po njegovi upokojitvi so ga hodili spraševati za nasvete. Medtem ko se je France vozil z motorjem v službo, je Ančka skrbela za vse, kar se je dogajalo na domačih tleh. Organizacija je že vedno bila njena vrlina, ki jo domači občutijo še dandanes.

Hči Nuša in vnukinja Ines sta jima organizirale poroko, ki se je nista predstavljala niti pod razno. Tako sta bila na poročni dan, v soboto 10. julija prepričana, da se dopoldne odpeljeta na Brezje in na Bled. Namesto izleta sta ju domov prišli iskati dve kočiji. Kočijaž, ki je hkrati tudi Ančkin nečak, ju je odpeljal na domačijo Rus, kjer ju je pričakala Metka Jarc. Ančka je bila presrečna, saj je pred leti prav tam služila denarce. Pod pretvezo, da si gredo ogledat razstavo, ju je Metka pospremila v poročno dvorano, kjer so ju že čakali mati, organistka in vsi domači. Hčerke njunih rejencev Branka in Brede so jima zapele in zaigrale, kar so doma pridno vadile prav za to priložnost. Po civilni poroki in prijetni pogostitvi so se iz domačije Rus odpravili v gostilni in čebelarno, kjer so ju ponovno lepo postregli.

Ob 13.00 sta se zlatoporočenca s kočijo pripeljala pred cerkvijo svetega Vida, kjer ju je že čakalo nemalo svatov. Presenečenja nista mogla skriti. Toliko ljudi in to samo njima v čast. Po poročni sveti masi, ki jo je vodil gospod Andrej Svete, so ju pred cerkvijo čakali stiski rok in lepe želje, aperitiv in piškotki. Slavje se je na

daljevalo v gostilni Gašper na Prevojah, kjer je bilo v izobilju vsega, predvsem pa dobre volje. Kar sta doživela Ančka in France, na žalost ni dano vsem. Zaradi let ali pa zaradi premalo vere, upanja in ljubezni. Skupaj sta eno, včeraj, danes, jutri in za vedno!

Še na mnoga leta zlatoporočeni par!

Zlata poroka Ančke in Antona Cerar

V nedeljo, 11. julija, sta pred oltar Marijine cerkve na Brdu po 50 letih skupnega življenja prišla Ančka in Anton Cerar, po domače pr' Česen v Lazah. Čeprav nista želela imeti velikega slavlja, se je nabralo sorodnikov in svatov za polno cerkev in z njima so se skupaj veselili še po obredu. DJD

Življenjska pot jima ni bila ravno z rožicami postlana, saj je Tone poleg dela na kmetiji služil vsakdanji kruh še z zidanjem in uspelo jima je. Ustvarila sta družino, ki ve, kaj so vrednote in ki ju sedaj na stara leta, kar seveda tajita, spremljajo tudi na takšne lepe dogodke. Tri hčere, šest vnukov in dva pravnuke so poleg ostalih sorodnikov prijateljev in znancev prišli, da ponovno, bolje prvič, slišijo njun da, in obljubo, da si bosta ostala zvesta v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju, da se bosta ljubila in spoštovala vse dni svojega življenja.

Tokrat je Andrej Svete v nagovoru ob sprejemu dejal, da naj njune danes izrečene obljube ve-

lajo še deset let, potem pa ponovno pred oltar, kajti če so zdržale toliko let, potem bodo še tudi deset let in več. nato je nadaljeval z njuno željo, da bi ta obletni dan doživela v svojih srcih in ob spominih na poročno slavo pred tolikimi leti. Vdana molitev in prošnje, da ju spremlja Božja roka in Marijina priprošnja, ju je pripeljala do zlate poroke, ob tem pa ne smemo pozabiti, da so medsebojni pogovori in pogovori z Bogom pravili dolge in srečne skupne življenjske poti. Zato naj bo z Marijinim imenom pospremljena njuna pot tudi v prihodnje, ob jutrih, ko zarja zlati gore, ob opoldnevih, ko je sonce najvišje in ob večerih, ko luč že za goro beži, iskrena povezanost z Božjo Materjo Marijo. Naj bo Njej dnevno namenjena prošnja Marija, prosi za naju Marija, podpiraj naju, dokler ne zatisneva oči, a do takrat se bomo videli še mnogokrat. Naj se na vajini skupni življenjski poti sedaj po petdesetih uresniči tisto, kar sta si do sedaj le želela, vam želimo. In ne pozabita, čez deset let se vidimo pred oltarjem Marijine cerkve na Brdu.

Živa legenda, 90-letni Kicu Tilo

Sredi avgusta so svoj visoki jubilej praznovali oče, dedek, pradedek, zaveden kmetovalec, konjerejec, kočijaž, gozdar, preudaren gospodar, vojak, Slovenec, mož s trdno voljo in pokončno držo, dober prijatelj, g. Egidij Capuder, po domače Kicov Tilo. Praznovanje se je začelo v petek 13., ko smo jim vaščani, sorodniki in prijatelji postavili mlaj. Osrednji dogodek se je odvil dva dni kasneje. Začelo se je z nedeljsko dopoldansko (zahvalno) sveto mašo na Brdu in zatem nadaljevalo na domačiji pri Kic. Dan za tem sva se z našim vaščanom usedla za mizo poleg novega hleva in se malce pogovorila o njihovem 90-letnem življenju. Rok Avbelj

A najprej bom na kratko opisal dogajanje na samem praznovanju. V petek smo se, kot sem omenil, prijatelji z vseh vetrov zbrali skupaj in g. Tilotu na čast postavil preko 20 metrov visoki mlaj s pripeto devetdesetico. Slavljenčevi domači so že za ta dan pripravili pečenega

odjoka in poskrbeli za živo glasbo v izvedbi dveh zelo mladih Kicovih sorodnikov, Tadeja in Uroša Cerarja na bobnih oziroma harmoniki. Že petkov sproščeni večer se je zavlekel kar pozno v noč, ata Tilo pa so bili med zadnjimi, ki so zapustili dvorišče in odšli na počitek.

Že tako praznična nedelja, dan Marijinega vnebovzeta, se je začela s sveto mašo na Brdu, slavljenca so doletela lepa čast, saj jih je Bevčev Stane po koncu maše pričakal na prelepi kočiji gospoda Resnika, s katerim sta ga skupaj s sinovoma Janezom in Francetom ter hčerko Mileno odpeljala proti Kicovi domačiji, seveda pa tudi ni šlo brez postanka pri Bevcu. Pri maši smo se farani in udeleženci jubilejne pogostitve zahvalili za Tilovo dolgo življenje in zmolili tudi za njihovo pokojno ženo Valentino, ki je umrla na ta dan pred natanko tridesetimi leti.

Vnukinji, ki sta odraščali na njegovi domačiji.

Srečanje se je nato preselilo k slavljenču domov, kjer je bilo vse pripravljeno za pogostitev 130 ljudi. Skrb za hrano in pijačo je prevzel Vinko Kveder – Čurnov, pri strežbi pa so veliko pomagali domači. Cel dan je igrala »živa glasba«, izvajali pa so jo Anže Šuštar (vnuk Nika Zajca) na harmoniki, Jure Zajc (prav tako vnuk Nika Zajca) na baritonu in Zoran Poljanšek (sin Danila Poljanška) na bas kitari. Harmonikar Anže je med drugim zaigral tudi dva lika iz kmečkega življenja, oba zakonca Serpentinšek. Iz srca smo se lahko nasmejali tudi štosom, ki jih je kot iz rokava stresala Vida Capuder, slavljenčeva snaha. Med gosti so bili tudi tako ali drugače zanimivi ljudje oz. visoki gosti, brdski župnik gospod Andrej Svete, slavljenčeva 93-letna sestra Tončka, lukovski župan Matej Kotnik, igralec Jernej Kuntner in še kdo ... Skratka, slavlje je bilo primerno vzroku le tega. Slavljenec Kicov Tilo pa so bili na zabavi vseskozi močno prisotni in še zdaleč niso kazali, da jim življenjska ura kaže 90 let, sam bi jim dal največ 75. In kdo je zadnji zapustil lepo okrašeno prizorišče (dvorišče na domačiji)? Uganite sami, odgovor ni težak (namig; možakar, rojen leta 1920). Kot rečeno, naslednji dan sva se z gospodom Egidijem Capudrom usedla na klop poleg levega novega hleva in na hitro prečesala 90-letno obdobje, v katerem so prisotni Kicov ata. Napisano je v obliki spisa, ne kot intervju, saj

Ata Tilo so jubileju primerno pogostili vse povabljene.

sva se dotaknila prevelike širine življenja, da bi ga vkalupil v odgovore na vprašanja.

Egidij Capuder so rojeni 18. avgusta leta 1920. Pri hiši je bilo 9 oziroma 12 otrok, trije so bili iz očetovega prvega zakona, vendar pa je prva žena umrla pri porodu tretjega otroka. Otroštvo je mlad fantič preživel na kmetiji v Spodnjih Praprečah, kjer je živel vse življenje, tudi še danes. Domača hiša in vsa gospodarska poslopja so bila krita z rženo slamo. V njihovih rosnih letih je kmetija komaj preživljala sama sebe, vsi skupaj so morali trdo delati, da je bilo kaj jesti. Za dodaten zaslužek je poskrbel oče, ki je s kočijo prevažal brdsko sodnijo in župnika gospoda Slaka. Leta 1943 so bili ata Tilo mobilizirani v nemško vojsko, kjer so prebili slabih osem mesecev. Ko so komajda prišli domov, veselje ni trajalo dolgo, le dva dni, saj so bili mladi fantje prisiljeni oditi v vojsko, kamorkoli, samo da si šel, odločali so se nekako po ključu, da si šel tja, kjer si že koga dobro poznal. Gospod Capuder so pristopili k partizanom, kjer so opravljali delo partizanskega kurirja. V spominih na vojno pravijo, da se gre vseskozi za golo preživetje, da moraš skrbno paziti na svojo glavo, da ni po tebi. Na vprašanje, če se je leta '45 grozota končala, so ata dejali: »Oh, kje pa, pravo trpljenje se je takrat šele začelo.« Strinjala sva se, da to temo pustiva za drugič. Leta 1946 je na vrsto prišla poroka, za moža in ženo sta se vzela z Valentino Pestotnik iz Podsmrečja nad Blagovico. Rodili so se jima štirje otroci, France, Milena, Janez in Marjeta. Sin France je ostal na kmetiji, s katero vseskozi ravna zelo zelo preudarno, kar se je naučil od

Njegova podoba v vojnih časih.

Devetdesetici so segli v roko.

svojega očeta. V povojnih letih je šlo kmetiji še vedno zgolj za preživetje, podobno kot Tilov oče, so tudi oni dodaten zaslužek iskali pri prevažanju ljudi in materiala s kočijo ter pri sečnji gozda, tam kjer je danes Gradiško jezero: »Gajžla in c'pin, to je bilo moje!« Pravijo tudi, da je delo v naravi in z naravo nekaj najlepšega, kar lahko v življenju počneš za zaslužek. Vseskozi pa so ata strmeli k večanju kmetije, tako da so vsak dodaten cekin skrbno vlagali v širjenje poslopij in živine. Mleko je bilo vseskozi pri hiši. Kmalu so imeli celo dva konja. Leta 1960 so doma podrli črno kuhinjo. Z Ženo sta se ukvarjala s prašičerejo, ki je bila v tistem času zelo donosen posel. Ata Tilo pravijo: »Kmet mora biti pokončen mož s trdno hrbtenico, rad mora imeti zemljo in se ravnati po zdravi pameti.«

Najlepša leta so počasi minevala, mnogo prezigodaj namreč je za hudo revmo zbolela žena Valentina. Za to boleznijo je trpela kar 18 let in »pred 30 leti, jo je poklical k sebi,« pravijo sogovornik.

Marija Pirc je praznovala 92 let

Marijo Pirc iz Zaboršta sta obiskala Majda Gostič in Franc Dolinar, člana Zveze borcev Prevoje, prišla sta ji voščiti še na mnoga leta ob njenem nedavnem praznovanju 92. rojstnega dne. Katarina Karlovšek

Na vratih nas je prijazno sprejela Marijina »ta mlada«, ki v dopoldanskih urah skrbi zanjo, medtem ko je Marijina hči Kristina v službi. Gospa Marija, ki je že sedem let, odkar si je zlomila nogo, popolnoma odvisna od domačih pri oskrbi in negi, ima kar osem pravnukov ter 5 vnukov, ter je mati štirih otrok. Domači pravijo, da vse razume, kar se dogaja okoli nje, težje govori, sicer pa se ji na obrazu kaže veliko zadovoljstvo, da njeni tako lepo skrbijo za njeno dobro počutje.

Majda Gostič, slavljenka in Franc Dolinar.

Po maši se radi ustavijo pri Bevc na klepetu.

Neformalno je kmetijo kmalu prevzel sin Franče, za konje pa so kljub temu še vedno skrbeli ata Tilo. Sam se jih spomnim, ko so še pred nekaj leti, recimo petimi, vozili mleko v mlekarino, konje gnali na pašo, s traktorjem mešali seno. Šele zadnje čase se znajo »usesti dol« in uživati v vsem, kar so naredili in doživeli. Ob pogovoru sem razbral, kaj mu je bila življenjska nit, ki pravi: »delaj in jej, ob nedeljah pa se odpočij in tudi kak kozarček ga spij, vendar vse v zdravih mejah!«. Radi se spominjajo nedelj, ko gredo peš k sveti maši k Mariji Vnebovzeti na Brdo in za tem k Bevc v Lukovico na kozarček plemenitega, kjer se srečajo s svojimi približno enako mladimi prijatelji. Mnogi pravijo, da so tudi od tam črpali veliko energije, ki jim je tudi danes ne primanjkuje.

Pogovor s Kicovim Tilom je mineval zelo razgibano, kljub častitljivi starosti jih krasi izjemen spomin, spominjo se vsakega posameznika poimensko, poznajo sorodstvene vezi nekoč in danes, mislijo zelo hitro in še vedno kar se da preudarno. Ljudje pred brdsko cerkvijo so dejali, »ne deset let, še dvajset jih bo preživeli!«. On pa se tem stavkom nasmehe in pravi: »Z 'uno' imam podpisan za dve leti, pol pa, če bo volja podpiševa še za dve«. Občutek imam, da bom čez 10 let imel z Egidi-jem Capudrom, Kicovim Tilotom čast opraviti znameniti intervju, ki pa bo 3-krat daljši kot tale članek oziroma pogovor, že sedaj imam v rokah materiala še za en vsaj toliko dolg prispevek.

FOTO: IGOR VOLF IN DJD

Obisk starejših krajanek

Klara Florjančič in Jelka Dragar ter Franc Dolinar

Jelka Dragar in Franc Dolinar, člana Društva upokojencev Lukovica, sta obiskala dve naši starejši občanki, ki sta praznovali visok osebni jubilej. KATARINA KARLOVŠEK

Justina Bergant, Jelka in Franc

Tako gospa Klara Florjančič kot gospa Justina Bergant že nekaj let živita v Domu starejših občanov v Domžalah.

Klara Florjančič je praznovala 88. rojstni dan, v domu je že šest let, doma je bila v Blagovici, kjer je bila tudi učiteljica, dve leti je poučevala v Češnjicah. Obiska in pozornosti članov Društva upokojencev se je razveselila, čeprav pove, da jo pogosto obiskujejo njeni nečaki, sicer pa zelo rada gleda televizijo in si s tem krajša čas.

Justina Bergant je praznovala 95. rojstni dan, s svojo vitalnostjo in energičnostjo pa nas je popolnoma prevzela. Skoraj privrskala je v svojo sobo, ko smo jo čakali, da je ne bi motili pri kosilu. V domu je že osem let, pravi, da ji je sedaj zelo lepo. Življenje je bilo trdo in težko, vrsto let je bila skrbnica občinske stavbe na Prevojah, pred vojno je bila zaposlena v tovarni Induplati. Živahna gospa nas je vse spravila v dobro voljo, z občudovanjem smo prisluhnili njeni življenjski zgodbi, no, vsaj temu delu, ki ga je podelila z nami.

Kako narediti prireditev zanimivo

Čeprav smo starši, ki nimamo več šoloobveznih otrok, malce prikrajšani kar se vabil in povabil tiče za prireditve v osnovni šoli, pa sem ter tja le pricurlja kakšna novička in potem hajd na ogled, če le utegneš v tem hitrem tempu današnjega življenja, če ni že prej konec vsega. In vendar sem si tokrat z zanimanjem ogledal in prisluhnil zaključni prireditvi na koncu šolskega leta, kjer dobijo najboljši priznanja plakete in nagrade, kakršne so že. DJD

Obiskovalci smo bili tokrat nagajeni, poleg zanimivega programa na odru, z zanimivim

obiskom dolgo napovedane furmanske poti. Ob tem velja pohvaliti najprej mlade, ki so nam predstavili grad in utrip v njem v najbolj-ših časih, nam povedali nekaj novih spoznanj o Kersniku, bajerju, nam predstavili domačijo Rus, gasilni dom, pripravili pogostitev pri podeželskih ženah v središču Lukovice in še bi lahko našteval. Mogoče ste pričakovali več obiska, vendar se boste morali na takšno zanimanje navaditi, vsaj s strani domačinov, a vendar hvala vam za čudovit večer in še s takšnim zanosom naprej ob pomoči mentorjev in staršev.

Študirani jezdec

Ja, malce se pa je bilo potrebno poglobiti v knjige, bolje rečeno skripte in predelati 10 lekcij, še prej pa si svoje znanje osvežiti s področja splošnih in specifičnih znanj o konjih. Počitnice so ravno pravi čas, da postorimo tisto, kar čez leto zaradi obveznosti nismo mogli in tako je tokrat za nami uspešno opravljen izpit jahač 1 za trinajst novih jahačev. DJD

Športno konjeniško društvo Bregar je zato v počitniških dneh pripravilo teoretični in praktični del, ki je potreben pri opravljanju izpita za naziv jahač 1. Teorija, no, to že, vendar čiščenje hleva, to pa je že malce težje, vendar je bilo potrebno obvladati oboje, še posebno pa izgubiti strah pred konji in potem je šlo vse kot po maslu, saj se pozna tudi pri diplomah.

In te niso bile dobljene kar tako, s pridnim delom v hlevu in čiščenju konj, v lonži in na hrbtu te plemenite in lepe živali. In ker z diplomom v roki jezdenje ni pravo, je kaj hitro poromala k staršem, da se je druženje v sedlu še nadaljevalo.

Krištofova nedelja

Zavetniku šoferjev in vseh prevoznih sredstev se priporočamo vedno, ko gremo na daljšo pot, še posebno pa se ga spomnimo ob njegovem godu na Krištofovo nedeljo, ko duhovniki blagoslovljajo vozila in ko svoj dar za srečno prevožene kilometre namenimo Mivi Slovenije, ki s pomočjo Misijonskega središča Slovenije skrbi za prevozna sredstva naših misijonarjev. DJD

Nagovor je bil zato v nedeljo namenjen naši pomoči in delu naših misijonarjev, ki so poleg duhovnikov še učitelji, zdravniki in edino upanje, luč v temi in pot v lepšo prihodnost za mnoge. Miva Slovenije je ob pomoči Misijonskega središča Slovenije v preteklem letu z

našo pomočjo oskrbela s 13 vozili naše misijonarje in srčno upam, da bo letos, čeprav je bilo tudi v nagovoru omenjena kriza, pomagali ravno tolikim ali kakšnemu več. Besede Tonea Kerina, misijonarja, nam ob prejemu vozila veliko povedo: Brez vas bi bili suha zemlja brez vode in takšen zemlje je še veliko, zato za vse

Obisk Abrahama

Na takšen obisk se je potrebno dodobra pripraviti in to ne samo slavljenču, ampak tudi povablencem, ali pa le tistim, ki jim na uho pride, da nekaj bo in da se bo dobro jedlo in pilo. DJD

In so priprave stekle; le kaj podariti komu, ki dopolni 50 in ima že ... vsega ravno ne, ima pa veliko, saj ima družino, ima prijatelje in to tudi nekaj velja. In pri mnogih sploh ne moreš verjeti, da so že dopolnili 50 in tako, ej, bilo tudi tokrat, ko je praznovala Ani Poznič Bregarjeva, ali kakor ji ljubkovalno pravijo člani SKD Bregar »ta hišna«. In kaj podariti ljubiteljici konj, da narediš veselje in, da darilo ne bo stalo v kotu in se na njemu nabiral prah. Skupaj s soprogo Marjanom so ji člani SKD pripeljali vprego s konjema in ker na velik voz še ni navajena, je za prvih 50 dobila majhnega, za drugih, če bo veliko vadila, pa dobi velik voz z velikimi konji. In to še ni bilo vse, še veliko drugih daril, takšnih za šalo in takšnih za zares, je dobila tisti večer slavljenka in za nekatere se je morala zelo potruditi. In potem še obisk starega in beteznega Abrahama, ki jo je spraševal in ji zadajal naloge, da se je kar kadilo, ja, bilo je toplo tisti večer, a je uspešno zvozila in vstopila v družbo petdesetih z besedami: Ja pa kaj, petdeset jih imam. Mi pa smo se še dolgo veselili in se oglasili še naslednji dan, so rekli, da bodo kosti, pa so bili čevapčiči in druge dobrote.

tiste, ki svojega daru niste mogli dati na Krištofovo nedeljo račun Misijonskega središča Slovenije pri RKB SI56 2420 09000 4370 443 sklic 00 791000, ali NLB SI56 0201 4005 1368 933 sklic 00 791000 - v želji, da vas spremlja blagoslov na vseh poteh in da se dobre volje vrnete v objem svojih družin z vseh potovanj.

Zahvala Rotary klubu Domžale in donatorjem programa usposabljanje in letovanje rejniških družin v Pineti Novigrad

V Centru za socialno delo Domžale in Društvu rejnic in rejnikov Domžale se zahvaljujemo Rotary klubu Domžale za njihovo donacijo v višini 1.000 evrov, s katero smo uspeli v enotedenski program vključenim 40 rejencem znižati stroške bivanja za dobro desetino. V tem klubu uspešnih in človekoljubno naravnanih posameznikov nam tako pomagajo že od začetka dalje t.j. od leta 1997. MARTA TOMEČ

Prav tako hvala donatorjem, ki so s svojimi materialnimi prispevki omogočili, da smo lahko ustvarjalne delavnice ter športne in družabne aktivnosti izpeljali zlasti za otroke in mladostnike na zanje privlačen način in jih ob dosežkih tudi nagradili z različnimi izdelki naslednjih donatorjev: Veit team Domžale, Erdani šport Domžale, Slaščičarna Lenček, KS Dob, Občina Domžale, Mladinska knjiga Domžale, Gabrijela Cotman iz časopisne hiše Dnevnik, Janez Breznik –SRCSI, Mateja Šimenc iz revije Frkolin, Drago Kozar.

Program smo izvedli v času od 19. do 26. junija 2010 v Pineti Novigrad. Udeležilo se ga je 60 članov rejniških družin. Z njimi smo bile tri strokovne delavke in dve študentki prostovoljki, obe z lastno pozitivno izkušnjo rejništva. S tem načinom skupnega sobivanja se uspešno medsebojno vzajemno izkustveno učiti prav vsi vključeni – rejenci, rejniški starši, nj-

hovi lastni otroci in strokovni delavci, tako da bolje razumemo potrebe drug drugega in zmoremo otrokom bolj pomagati v pridobivanju dobrih izkušenj in razvijanju socialno konstruktivnega vedenja, jim stati ob strani v procesu zorenja in brušenja za samostojnost in samouresničitev v odgovornega, zadovoljnega odraslega posameznika. Poudarek je na zdravem in aktivnem preživljanju počitnic brez alkohola in prepovedanih drog, z dejav-

nostmi na plaži, ustvarjalnimi delavnicami, športnimi aktivnostmi, družabnimi prireditvami, petjem in plesom. Neodvisno od vremena – letos smo imeli kar nekaj mrzlih in deževnih dni, nam nikoli ni dolgčas. Rejniški starši in strokovni delavci smo veseli in ponosni na naše otroke in mladostnike, ki zmorejo v svetu zmedenih vrednot in pravil zavestno uživati in se zabavati.

Strokovni delavci neposredno spoznavamo in doživljamo družinsko vzdušje in povezanost članov posameznih rejniških družin, vsestranski napredek otrok v socialno sprejemljivem vedenju, upoštevanju in pomoči drug drugemu, prilagajanju skupini, premagovanju strahov pred vodo in nastopanjem ter prek tega ugotavljamo, kako vredna je za otroka izkušnja življenja v rejniški družini, kadar matična družina ne zmore dobro poskrbeti za njegov zdrav razvoj.

Hvala naši dolgoletni sodelavki rejnici Francki Rožič za izjemno pripravljenost pri zbiranju donatorskih sredstev, prav tako hvala rejnici Ivanki Klopčič. Še posebej velja zahvala našima mladima prostovoljkama Kseniji Žunič in Vesni Prevolnik ter soc. pedagoginji Metki Pestotnik, ki so brezplačno sodelovale v programu kot vzgojiteljice in voditeljice večernih prireditev. Hvala rejniku Janezu Pestotniku za množico fotografskega materiala, s katerim je beležil naše druženje.

Odprtje novih godbenih prostorov

Po dveh letih in pol dela so novi godbeni prostori v zgornjem delu vrtca Medo na Prevojah, ki so bili ob prevzemu povsem prazni in nedodelani, dobili končno podobo. Po zaključku del sopladi je tako 25. junija potekalo odprtje prostorov. Leon Andrejka

Slovesnost se je začela s pozdravom predsednika Godbe Lukovica Bojana Andrejka povabljenim gostom in zahvalo vsem, ki so kakorkoli pomagali, da je godba dobila prostore, v katerih bo lahko nadaljevala kvaliteten razvoj. Sledil je govor župana Občine Lukovica Mateja Kotnika, v katerem je poudaril, da so novi prostori velika pridobitev za celotno občino, člani godbe pa so bili pogumni, da so se lotili tako zahtevnega projekta. Občina je godbi pomagala z oddajo prostorov, društvo pa si je nato samo, brez dodatne finančne pomoči občine, uredilo in dodelalo prostor.

Na slovesnosti so bili prisotni tudi predstavniki godbe iz pobratene avstrijske občine St. Lambrecht, ki so ob tem dogodku lukoviški godbi podarili predvodniško palico. Sledilo je odprtje prostorov in sicer sta najprej župan Matej Kotnik in predsednik godbe Bojan Andrejka prerezala trak, nato pa je prostore blagoslovil župnik Andrej Svete. Po uradnem delu je seveda sledil ogled prostorov, ki so jih vsi zelo pohvalili. Slišati je bilo, da je novo domovanje Godbe Lukovica res lepo in funkcionalno urejeno ter da ima vse, kar za uspešno delovanje

potrebuje pihalni orkester od najpomembnejšega, velike vadbene sobe, ki je akustično opremljena, pisarniško-arhivskega prostora pa do predprostora z odlagalnimi pulti za instrumente, klubskega prostora z manjšo kuhinjo in omarami za hranjenje instrumentov,

oblek, notnih knjižic, map in ostalega godbenega materiala.

Po ogledu je sledil še zaključni del s pogoštitvijo in druženjem. Posebno priznanje ob otvoritvi sta bila s strani godbenikov deležna predsednik godbe Bojan Andrejka in gospodar godbe Vili Gošte, saj sta v izvedbo projekta novih godbenih prostorov vložila izjemno veliko truda.

Vaški piknik v Vrbi

V soboto, 17. julija 2010, je bil v Vrbi pod Cjanovim kozolcem vaški piknik. Ideja zanj se je že dalj časa porajala v glavah tistih, ki so tudi najbolj zaslužni, da se je piknik zgodil. Na novo asfaltirana, že zares težko pričakovana cesta, pa je bila še dodatni »uržah«, da so nekateri sledili ideji o skupnem vaškem druženju. Špela Kink

Kakor se spodobi za tovrstna srečanja, ki dišijo po nostalgiji nekdanjih dni, se je vse začelo z »vaškim selom«, ki je od hiše do hiše raznesel prijazno povabilo. Temu smo se odzvali skoraj vsi, ki v tem času še nismo bili na dopustu, najbolj zagreti pa so dopust zaradi piknika kar skrajšali za kakšen dan. Moški del vrbiljanskega prebivalstva se je na piknik začel pripravljati že v soboto zjutraj, ko so se s traktorji in ustrezno opremo odpravili v (kakor se za Slovence spodobi) gozd po najlepšo smreko. V Vrbo so smreko pripeljali častno, kar pomeni: malo jo je bilo potrebno »zaliti« pri gostilni Škarja in ves čas skrbno paziti na vrh smreke, da se ne bi poškodoval. Seveda pa ne gre brez »fajtonarice« na vozu, ki je tokrat pela pod prsti na novo odkritega harmonikarja. Še beljenje lubja sredi vasi ob vaški lipi, pa ponovno »zalivanje« in smreka je postala naš mlaj.

V tem času smo se pod Cjanovim kozolcem začeli zbirati še ostali Vrbiljani. Zadišalo je po raznih mesnih in seveda tudi sladkih dobrotah. Zaradi strašne vročine smo ves čas pridno hladili notranjost in zunanost naših teles. Otroci so uživali v bazenu, ki je kmalu zamikal tudi moške. Vanj so poskakali z elegantnimi skoki na glavco (no, tudi kakšen »ploh« je bil vmes), potem pa se še osvežili z vrčkom hladne pijače. Skoraj tako kot v kakšnem wellnesu, če ne celo bolje. Ženskam se je godilo malo slabše ... Moški so se namreč združili v vaški soli-

darnosti in s tisto prijetno moško otroškostjo elegantno pometali skoraj vse gospodinje v bazen. Sprva kriki ob stiku z mrzlo vodo in seveda v oblačilih, potem pa smeh, smeh in še enkrat smeh ... Župan, ki nas je obiskal s svojo družino, si je ob vseh teh vragolijah najbrž mislil svoje. Ali da ima občane, ki jim gre že malo na otročje, ali pa da tako pristnega druženja v teh časih ne srečaš več tako pogosto.

Vaški pikniki so prav gotovo pomemben del našega druženja. Pogovori o tem, kako se prebijamo v našem vsakdanu, obujanje preteklih spominov in vaških navad, ki danes počasi in vztrajno zamirajo, igra otrok v pesku, skrb »ta velikih za ta male, ki z občudovanjem zrejo v tiste, ki že hodijo v ta veliko šolo, čez vse to pa smeh, prijateljstvo in solidarnost. Že Jovan Vesel Koseski je zapisal: »Svetu pokažite lik domače navade in misli ... spomnite se imenitnosti del pokojnih očetov ...«.

Učenje plesa ob nedeljah popoldne pod vaško lipo pri Begelnu, »fucanje« mladih fantov, sosedska pomoč pri izgradnji vaških »plat«,

novoletno voščilo, ki so ga moški nosili od hiše do hiše. Pa potem malo kasneje »nemci in partizani« ter »ravbarji in žandarji«, »zemljo krast«, pa potepanja po vasi in kakšna po riti zaradi tega, košarka in nogomet pri sosedu, pa skupna pot v šolo, ko so spet »ta veliki« poskrbeli za »ta male«. In sedaj, ko skoraj ni naših in vaših dvorišč v centru Vrbe, ampak so v skupni uporabi za nadobudne mlade rolarje in kolesarje ... Upam, da bo vaška zgodovina čez nekaj desetletij še lahko nadaljevala ta stavek ... in hvala vsem, ki sedaj pišete zgodovino Vrbe.

Zapisala sem, da je bil delni razlog za vaški piknik tudi na novo asfaltirana cesta, pa vendar mislim, da smo si Vrbiljani zaželeli druženja tudi zaradi Maje. Njena življenjska zgodba nas vse uči in opominja, kaj v življenju je zares pomembno. Skrb za druge in čas, ki ga v prijateljstvu in solidarnosti namenimo drug drugemu, prav gotovo sta.

FOTO: NADA PRAŠNIKAR

Srečanje na Vrankah

Zbudilo nas je lepo in sončno avgustovsko jutro in noge so res kar same hitele po najnujnejših opravkih, kajti 5. avgust smo si izbrali za mednarodno srečanje, ki smo ga organizirale članice srečanja, društva na domačiji Špančevih na Vrankah nad Blagovico. DARINKA VAJDE

K Španc, kjer kmetujeta mlada gospodarja Klavdija in Zdravc, smo članice DPŽ Blagovica-Trojane povabile sosednja društva DPŽ iz

Domžal, Kamnika-Komende, Lukovice, Moravč in Tuhinja. Srečanja se je udeležilo kar sto osemnajst članic. Medse smo povabile tudi mlado kmetico Ladi, ki je bila izvoljena za kmetico leta 2010. Z veseljem se nam je pridružila in nam predstavila nekaj zanimivih utrinkov iz svojega življenja in dela, ki ga opravlja. Prisrčen klepet ob domačem aperitivu iz gostiteljčine shrambe in slastnem pecivu, ki so ga spekle domače članice ter veselih zvokih Juretove harmonike, smo se prav hitro sprostile. K temu je znatno pripomogla tudi prisrčna pozornost Klavdije in Zdravca, ki sta ravno tako povedala mnogo o radostih in tudi težavah kmetije, njunih sinov Jureta in Jana ter Zdravčeve mame Pavle. Okolje lepo urejene domačije je še dodatno prispevalo k dobremu počutju.

Seveda kmečki življenjski nima navade posedati predolgo za mizo, zato smo se nekatere peš, nekatere pa z avtomobili odpravile na Golčaj. Ogledali smo si prelepo cerkvico sv. Neže, ki je najstarejša cerkev v Črnem grabnu. Udeležili smo se svete maše, ki jo je daroval župnik Jože Vrtovšek. Ob tej priliki se mu iz srca zahvaljujem.

Pot nazaj na Vranke je bila hitra in že od daleč nas je vabil in nam dražil nosnice omamen vonj mesnih dobrot z žara, kjer so se vrteli

spretni moški, ženske pa hitele nositi na mizo vse, kar sodi poleg. Ani nas je s svojimi verzi razvedrila na svoj hudomušen, a resničen način. Da se je hrana hitreje spustila navzdol po prebavni poti, so veliko pripomogle hudomušne članice s svojim skečem. Zvok Juretove harmonike ni razveseljeval samo nas, temveč tudi ptice in druge živali, ki jih je tam okrog v obilju.

Kar prehitro se je dan prevesil v drugo polovico in napotili smo se proti dolini, nesoč s seboj lepe in prijetne vtise. Drage članice, upam, da smo vam pripravili lep dan in da se ga boste z veseljem spominjale. Še enkrat hvala tudi gostiteljem, ki so nas sprejeli tako odprtih rok in dobrega srca.

V Lukovico se vrača nogomet

Že kar nekaj časa je preteklo, odkar smo nazadnje poskušali konkretnije pripraviti pogoje za ponovno oživetev nogometa v Lukovici. S predstavitvijo vizije športa in povezovanjem športnih delavcev v občini smo naleteli na zelo dober odziv, vendar se je pokazalo, da za pravi začetek delovanja nogometnega kluba takrat še ni bil pravi čas. KLEMEN AVBELJ

Pred kratkim se je pojavila ideja o nakupu zemljišča za nogometno igrišče in takoj naletela na različne odzive. Nekaj teh polemik smo lahko prebrali v zadnjih dveh izvodih Rokovnjača, splošna ocena pa je, da je nogomet v Lukovici postal predmet določenih razprav, ki presega njegov osnovni namen. Zavedati se moramo, da občine kot je Lukovica, nogomet in nasploh dejavnosti, ki povezujejo ljudi, zelo potrebujejo. Take dejavnosti dajejo krajem dušo, pomenijo nek utrip in živahnost bivanja, predvsem pa občutek pripadnosti nekemu kraju.

Šport ljudi povezuje, še posebej nogomet, ki je najbolj množičen šport v svetu. V občini Lukovica šport živi v društvih, katerih število je kar visoko, kar kaže na to, da imajo ljudje v teh krajih šport radi in jim zdrav način življenja in druženje s prijatelji pomeni vrednoto. Vendar pa so športna društva v večini primerov dokaj zaprti krog ljudi z istimi interesi, ki v prostem času uživajo v dejavnostih, ki jim ustrezajo. In prav je tako. Toda sama društva, predvsem pa njihovo število, kažejo na to, da je teh interesov mnogo in so različni, po drugi strani pa tudi zelo ozka in namenjena manjšemu številu ljudi. Tako kot društvo povezuje ljudi, ta društva s konkurenčnostjo med seboj in bojem za občinska sredstva po drugi strani med ljudi vnašajo nemir. Zato je potrebno ustanoviti samostojni nogometni klub, ki bo neodvisen od športnih društev in bo kot edini v občini povezoval vse občane, ki imajo radi nogomet. Takih ljudi je v občini Lukovica veliko; spomnimo se pred leti uspešnega NK Lukovica, v današnjem času pa množičnosti udeležbe na turnirjih v malem nogometu in kar velikega števila nogometašev, ki se z resnim nogometom ukvarjajo v drugih občinah, kjer je za nogomet primerno poskrbljeno.

In prvo, kar potrebujemo, je sodobno nogometno igrišče. Lokacija ob izvozu z avtoceste pomeni lahek dostop vsem občanom, s primerim načrtom izgradnje bi lahko postal center športnih dejavnosti v občini. Z dodatnimi dejavnostmi, ki bodo dopolnjevale ena drugo, bo samo igrišče pritegnilo veliko število ljudi. Igrala za najmlajše, infrastruktura, kjer bi svoje mesto našle različne povezovalne dejavnosti, od gasilstva do šaha in balinjanja, bi nogometnemu centru dala širši pomen. Naslednji korak bo organizacija strokovnega vodstva, ki bo najprej poskrbelo za množičnost, prek katere bo s kvalitetnim delom doseglo tudi prve tekmovalne uspehe. Toda na samem začetku tekmovalni uspehi ne bodo primarnega pomena, pomembno bo čim večje število igralcev in povezovanje ljudi ob spremljanju tekem. Veliko otrok komaj čaka, da bodo lahko pričeli s treningi, prav tako pa je veliko odraslih igralcev nogometa, ki si že več let množično želijo skupaj igrati za NK Lukovica. S kvalitetnim delom in dobro voljo pa bodo prišli tudi tekmovalni rezultati. Pretekla leta je zaznamoval dokaj mačehoovski odnos do športa. Uspehi posameznikov

in ekip, od šolskih športnih tekmovanj do članskih uspehov na državni ravni, so prinesli le trenutni odmev, resnega pristopa k organiziranemu udejstvovanju na primernem nivoju in načrtnemu delu pa ni bilo oziroma je bilo ves čas prisotno izmikanje bolj odločnim dejanjem. Organizacija športa je bila prepuščena dobri volji posameznikov, s strani občine pa za kaj več ni bilo posluha.

Prihaja jesen, čas ko bomo lahko odločali o stvareh, ki jih potrebujemo in jih imamo radi.

Šli smo na Slivnice

Pot spomladanskega pohoda je Zlatopoljce tokrat vodila v deželo čarovnic na Cerknjsko območje. Tone Habjanič

Po dobri uri prijetne vožnje smo se ustavili v vasici Dolenje jezero, ker smo si ogledali zelo zanimiv muzej Cerknjskega jezera. Ob strokovni razlagi in tonskih posnetkih smo spoznali delovanje presihajočega kraškega jezera in življenje v in ob njem. Ogledali smo si filmski zapis predstavitve jezera v vseh letnih časih in muzejsko zbirko. Ta obsega pripomočke za ribolov, vrsto predmetov, opremo, obutev, drsalke ter še in še, vse iz davnih časov.

Po ogledu smo se odpeljali do izhodiščne točke pohoda. V hrib Slivnica se podamo sredi popoldneva. Po gozdni stezi se drug za drugim povzpemo na pašno pobočje, od koder se ponudi prvi pogled v dolino Cerknice. Pohod nadaljujemo in po dobri uri in pol na

Vzemimo si čas za razmislek, kaj je bilo storjenega in kaj vse je bilo obljubljenega.

V Lukovico se vrača nogomet, ki povezuje vse občane in kraje v občini. Ga bomo sedaj sprejeli?

vrh prispejo še zadnji pohodniki. Hrib Slivnica, ki beleži 1114 m nadmorske višine, imenujejo tudi gora čarovnic. V planinskem domu si privoščimo tudi njihovih dobrot ter se predamo užitek ob pogledu na zaselke ob vznožju hribovja, Cerknice in presihajočega jezera.

Čas, ki smo ga namenili za užitek na Slivnici, se je prehitro iztek. Sproščeno se spuščamo navzdol v dolino, kjer nas čaka g. Gerčar s svojim avtobusom, ki nas varno popelje proti domu.

Na Slivnici je bilo prijetno

Osme počitnice z Radiem Ognjišče

V soboto, 10. julija, se je iz Primoštena s tokrat že osmih počitnic z Radiem Ognjišče v organizaciji turistične agencije Kompas vrnila še druga skupina počitnikarjev, ki je skupaj z radijci preživljala čudovite, duhovno bogate in zanimive počitnice. DJD

Štirinajst avtobusov zadovoljnih počitnikarjev je letos v dveh delih spoznavalo naravne in kulturne znamenitosti ter kulinariko Dalmacije. Ogledi starodavnih mest, Ogulina, Trogira, Šibenika, Skradina, romanje v Medžugorje, obisk skupnosti Cenacolo, potepanje po bližnjih otokih in izlet na slapove Krke so le del

ttega, kar smo doživeli počitnikarji na tokratnih počitnicah.

Za radijske počitnice je značilno, da poleg obilice zabave, smeha in vsega ostalega doživimo lepote tudi notranje duhovno in letos je bil z nami tudi upokojeni ljubljanski nadškof msgr. Alojz Uran, zato tudi ljudskega petja ni primanjkovalo. Radijske počitnice zberejo pod svojo streho obilico različnih ljudi in vendar smo postali kakor ena družina in se tudi, ko je radijskih počitnic konec, še srečujemo na različnih koncih naše Slovenije, kjer obujamo spomine na te 8. počitnice z Radiem Ognjišče in na ostale.

Romanje po poteh blaženega Alojzija Grozdeta

Pevci mladinskega in otroškega pevskega zbora so se skupaj z ministranti župnij Brdo in Zlato polje v soboto, 19. junija, odpravili v novomeško škofijo, da obiščejo kraje mučeništva in svetništva blaženega Lojzeta. DJD

Prva postaja svoje romarske poti so bile tokrat dolenske Brezje, Marijina cerkev na Zaplazu, kjer smo dan pričeli s sveto mašo. Seveda smo se pred odhodom z Brda priporočili ljubemu Bogu in vsem zavetnikom za srečno in varno vožnjo v obe smeri. Med svojim nagovorom nas je župnik Andrej Svete spomnil, da čas počitnic in čas dopusta preživimo kot kristjani in naj ne pozabimo na Boga, saj on nima počitnic.

Pot nas je po slikoviti pokrajini vodila do Šen-trupertu, kjer smo si ogledali cerkev sv. Ruperta. O njeni zgodovini nam je spregovoril salezijanec, tukajšnji duhovnik Jože Brečko, in priznati je treba, da smo izvedeli veliko novega, čeprav nas je cerkev spominjala na cerkev sv. Luke v Praprečah. Seveda smo tudi zapeli in zmolili in se nato odpravili še do groba blaženega Lojzeta Grozdeta.

Ker prazen žakelj ne stoji pokonci, je sledilo okrepčilo in potem veselejši, bolj sproščeni del sobotne romarske poti, obisk Term Čatež, kjer je vsak našel nekaj zase. In naj še kdo reče, da nas Bog nima rad, saj nam je namenil ravno pravšnje vreme, da nas ni niti zeblo, niti nam

ni bilo prevroče in zato smo se na koncu zahvalili najprej Njemu za čudovit dan, ki smo ga preživeli skupaj, nato še župniku Andreju

Svete in zborovodkinji Petri Avbelj, ki sta skrbela, da smo se ravno prav izobraževali, molili in se veselili ter varno prišli domov.

Rokovnjaška noč? Letos je ne bo!

Sredi avgusta, ko plakatov, ki bi vabile na zabavo konec meseca ni in ni bilo, sem se odločil poklicati večkratnega organizatorja Draga Milankoviča in ga pobarati, kaj je z dogajanjem v rokovnjaškem gozdičku za to leto. Rok Avbelj

Z nič kaj zadovoljnim glasom je odgovoril, da letošnja zabava pade v vodo. Želel je celo izvesti Rokovnjaško noč brez vstopnine, a to vsekakor ne bi šlo, niti ne z vstopnino 5 ali 7

evrov. Dejal je: »Večina lastnikov vplivnega območja želi prevelike odškodnine za uporabo prostorov, turistično društvo je prezahtevno in predrago in z odgovornimi v občini se ne da zmeniti praktično nič. Tudi tisto, kar ti obljubijo, ne izpolnijo.«

V njegovem tonu glasu sem čutil, da je z vsemi naštetimi akterji zelo nezadovoljen, da jim ni mar za dogajanje v občini in v kali odklonijo kakršnokoli sodelovanje ali pa želijo nerazumljivo visoke odškodnine. TD je letos želelo,

da bi Rokovnjaška noč potekala 20. avgusta, kar pač ni tradicionalen vikend, za rokovnjaški napad niso želeli dati oblek, za kar bi moral Milankovič odšteti dodatnih 10.000€ ob že tako dragih stroških organizacije, ki stane neke 15.000 evrov že v osnovi. Dodal je, da je lansko leto naredil 3.500 evrov minusa.

Kaj pa za naslednje leto? Bomo kmalu spet deležni rokovnjaškega napada, dopoldanskega MIŠMAŠ-a, predstavitev obrtnikov, slastnega rokovnjaškega golaža, nepozabne zabave pozno v noč? Drago Milankovič odgovarja: »Hja, če bo ostalo pri trenutnem vodstvu v naštetih organizacijah, vključno z županom, tudi naslednje leto Rokovnjaške noči in ostalega dogajanja ne bo. V tem ne vidim smisla. V ta dogodek je pri trenutni situaciji v Lukovici treba vložiti vsaj trikrat toliko energije kot na primer v Mariboru ali kje drugje. V občini Medvode imajo za te zadeve namenjeno dvorano, ki jo organizatorjem ponujajo zastonj, različna društva z veseljem sodelujejo pri organizaciji in vse poteka z veliko lahkoto, v mojem domačem kraju pa je popolnoma drugače, za ta kraj, te ljudi, to mladino bi rad naredil kaj dobrega, a zaenkrat je to praktično nemogoče.«

Sogovornik mi je v telefonskem pogovoru natrosil še kar nekaj pikrih na račun vpletenih pri organizaciji, a vsega raje ne bom zapisal. Lahko rečem le, da je s tem naredjena škoda za ta kraj, da največja, najbolj medijsko odmevna, najmnogičnejša zabava oziroma dogodek v občini Lukovica, ki privabi k nam tudi ljudi z drugih koncev Slovenije, ne bo. Pa naj bo za to odgovoren kdorkoli.

Rokovnjaške noči se bomo vsaj eno leto spominjali le še z meglenimi spomini.

Kostel

Tokrat smo se člani ŠKD Bregar odločili, da pogled z višin, ki ga nudijo konjski hrbti, zamenjamo s kolesi in se družno odpravili spoznavati drugi konec domovine. Tokrat nas je pot zanesla v prelepe kraje ob reki Kolpi. DJD

Še prej smo skočili do jezera v Kočevju, da vidimo, ali ribe kaj prijemljejo, se napotili do znamenitosti Kostela, kamor spada slap Nežica in nato pričeli svojo kolesarsko avanturo v Fari po toku reke. Ne, nismo se vozili z čolni, ampak smo kolesarili po cesti ob reki, si ogledovali kraje in zanimivosti, kamor spadajo vsekakor jame, ki jih je tam ob Kolpi kar nekaj. Naša tokratna kolesarska pot je zaradi mlajših članov društva bila deležna večkratnih postankov, vendar nas to ni motilo, saj je bila prva nedelja v avgustu rezervirana za družinski kolesarski izlet in tako smo veselo vrteli pedala in vmes predvsem mlajši malce pojedli in vseeno prispeli do našega cilja. Tu smo se najbolj korajžni odločili za osvežilno kopanje v Kolpi. Naj ob tem zapišem, da smo tokrat v

Kolpi veselo plavali in čofotali samo mi in smo imeli zato več prostora, kajti malce hladnejša voda je mnoge odvrnila od kopanja. Ker smo bili ob Kolpi, smo si seveda zaželeli tudi postavi in to tiste iz Kolpe in bile so prav dobre, tako da je bilo težko sesti ponovno na kolo in se odpeljati nazaj, vendar je pač enkrat treba domov. In v večernih urah smo se tako po čudovitem dnevu, ki ga ni zmotila niti manjša nevihta, srečno vrnili domov z obljubo, da se na kakšen podoben podvig še odpravimo.

Kolumna
Milena Bradač

Čas kislih kumaric

Tako poimenujejo v novinarstvu glavno poletno sezono, ko se ponavadi ne dogajajo veliki politični ali drugi dogodki. Takrat se zapolnjuje prazni vakuumi v takšnih in drugačnih novicah z lahkotnejšimi prispevki, s prispevki, četudi zelo zanimivimi in dobrimi, ki drugače ne bi dobili prostora v medijih, ker bi bili pomembnejši kakšni »udarni« dogodki.

Ampak v življenju pa se kar naprej nekaj dogaja, najsi bo to na osebni ravni ali v krogu bližnjih, v službi, kjer delamo, v naši ožji in širši skupnosti, v naši občini. Ni vse za časopis, je pa mnogokrat za neskončne pogovore med seboj, s sosedi ali prijateljicami/prijatelji »na uho« in tako ni nikoli dolgčas, ni kislih kumaric. Ko hodim naokrog in srečujem ljudi, ki pravzaprav ne gredo ali pa ne morejo nikamor, vsi imajo toliko povedati. Zanimivo je poslušati ljudi, ki znajo še tako vsakdanjo novico povedati zanimivo in jih poslušati in se čudiš. Zanimivi so tudi tisti, ki nimajo nič kaj pametnega povedati, pa pripovedujejo, saj veste tisto »a veš, sem slišala pri ...«. Res so zanimivi, zanimivi, ker so prazni in ne zanj zapolniti svoje praznine.

Počasi se bližamo koncu poletnih počitnic, koncu brezskrbnih dni vaših otrok in vas. Zdaj bo čas za nakupe šolskih knjig in zvezkov, neskončnega tekanja za določenimi učbeniki in delovnimi zvezki, ki si jih umišlja naše šolsko ministrstvo ali pa še kdo drug. Prišel se bo čas, ko bo čas kislih kumaric popolnoma pozabljen, kajti pred vrati so, saj veste, volitve.

Prišel pa se je tudi čas, k temu je pripomogel izdaten dež, gobarjenja. Gozdovi bodo polni košar in vrečk z gobarji. Nisem se zmotila, prav sem napisala, kajti nekateri ljudje sploh nimajo nobene mere. Sama nisem nabiralka gob. Prijatelji, ki vedo, zakaj nisem, poskrbijo, da imam včasih tudi jaz gobe na jedilniku. Sem pa te dni videla nabiralko gob, ko pa je opazila, da se približujem po drugi poti, jo je ucvrla, da bi ji še Jolanda Čeplak zavidala hitrost. Prav hecno se mi je zdelo, da se mi še sedajle, ko to pišem, usta vihajo proti ušesom.

Za konec še dve misli, ki jih je spisala mlada ustvarjalka poezije in modrih misli s štajerskega konca Danijela Premzl. **Med največje hitrosti spada tista, s katero človek zapre človeku vrata, ko ga ne potrebuje več. Nič nismo, če smo samo tisto, kar smo zaradi drugih.** Zelo modro, kajne?

No vidite, takole prideš do konca prispevka, ko je čas kislih kumaric, ko ne želiš pisati »rekla/kazala«, ko se nočeš opredeljevati, ko nočeš pogrevati pogretilih in že tako vročih stvari, ko hočeš biti ti in ne to, kar drugi hočejo, da si. To pa seveda ne pomeni, da se nikoli o ničemer ne strinjaš.

Motorokovnjači

Poletje še ni reklo zadnje besede, kar nam voznikom dvokolesnikov ustreza. Nadejamo se še nekaj primernegega vremena za naše prihajajoče dogodke: Moto piknik, ki bo tradicionalno potekal ob Kroharjevem bajerju v Trnjam v petek, 10. septembra, in zaključna vožnja prvo nedeljo v oktobru. VABLJENI! MK ROKOVNJAČ

Pa pojdimo lepo po vrsti ... Od zadnjega javljanja v Rokovnjaču smo se odpravili v ob-

Motorokovnjači – krvodajalci

jem Bohinjskega jezera na strokovno vikend ekscurzijo. Nastanjeni smo bili v počitniškem domu v Ukancu, od koder smo se v soboto odpravili do slapa Savice. Sicer pa smo si deževne ure popestrili z družabnimi igrami in skupnimi obedi. Kljub ne najboljšemu vremenu je vikend minil v dobri volji!

V juniju je sledila krvodajalska akcija s sloganom Motorist za življenje. Potekala je tradicionalno na dan krvodajalstva – 4. junija, na Zavodu za transfuzijsko medicino v Ljubljani. Z dobrim odzivom naših članov smo spet dokazali, da nam ni vseeno za sočloveka!

Cilj letošnje nočne vožnje je bil Ljubljanski grad, kamor smo se odpravili v sredo, 7. julija. Številna udeležba naših članov in prijateljev dokazuje željo po tovrstnem druženju in popestritvi toplih poletnih večerov. Rokovnjaške zastave so plapolale tudi na popotovanjih, na katera so se odpravili »motorokovnjači« v manjših zasedbah, osvojili smo ves Jadran do Albanije in sever do Nordkapa.

Vsem bralkam in bralcem pa še enkrat prijazno povabilo v našo družbo na letošnjem moto pikniku, 10. septembra v Trnjam, kjer lahko pridobite še več informacij, povezanih z delovanjem in aktivnostmi kluba!

Člani RK Rafolče na slovenskem morju

Vodstvo KO RK Rafolče se je to poletje dobro odločilo, da omogoči članom Rdečega križa obisk morja s prevoznikom Gerčar iz Vrhovelj po znižani ceni, otrokom pa celo zastoj. Viktor Jemec

Mamice in predvsem babice so dobile priljubljenost, da po zelo dostopni ceni lahko spremljajo otroke ob sicer rednih torkovih izletih v Simonov zaliv. V treh terminih se je razporedilo kar precej članov, predvsem pa otrok, ki so uživali tudi v čistem in prijetnem slovenskem morju. Zadovoljni udeleženci se zahvaljujejo vodstvu KO RK Rafolče in OO RK Domžale, ki je finančno podprla uspešno akcijo.

Mamice in babice ob zadovoljnih otrocih v Simonovem zalivu v Izoli

Zavihteli smo kose

Le zakaj ne bi pokosili sena ročno kot pred petimi leti, smo si dejali in tako tudi storili. Povabilu Janeza Pogačarja, gospodarja kmetije pri Kazinarjevih iz Trnovč pri Zlatem polju, smo se z veseljem odzvali. TONE HABJANIČ

Sklepali smo že skoraj pozabljene kose, ki jih danes že bolj poredko uporabljamo, okoli pasu pa smo si privezali osnik z brusom. Do nepokošenega travnika se peljemo kar s traktorjem, na katerem nazaj gredoč zvečer peljemo nakošeno krmo za živino. Kose so zarezale v travo, ta je bila že skoraj zastarela. Drug za drugim smo se razvrščali po bregovju in za seboj puščali rodovja sveže trave. Tu in tam opazimo kakšen zdr kosca, to pa hitro izkoristimo za zabaven posmeh in prijeten utrinek ob košnji. Ker je bilo vreme soparno in vroče, nas je gospodar stregel z dobro kapljico, pa čeprav je tudi sam vihtel koso.

Trava je padala, mi pa smo se kar prehitro pomikali na vrh travnika, kjer smo ob robu grmičevja zaključevali s košnjo. Malico smo si privoščili kar na travniku ob ognju s pečenimi slastnimi klobasami, ki nam jih je na starodavni način pripravil sosed Viktor Pogačar.

V mraku smo se vračali domov z lepim druženjem, nepozabno doživetje pa je bilo tudi za mlade, ki so se z nami veselili na travniku.

Foto: Trava je padala pod ostrimi kosami

Na rekreacijo za boljše počutje

Vesela 2. skupina po plesnem nastopu voditeljice Urše Mravljje

Jeseni bo treba spet v telovadnico, da človek razgiba svoje telo, da bo zdrav in se dobro počutil. Viktor Jemec

Fizioterapija Zrnc – Svet zdravja je letos opravljala zdravo poslanstvo v dveh skupinah v telovadnici vrtca Medo v Šentvidu.

Tudi letos je bil končni izlet z vlakom v toplice Olimje, kjer je spet blestela gospa Barbara, ki je pokazala, kako se da izvajati učinkovite vaje za povečanje zdravja in oblikovanje lepega telesa. Na četrtkovih vajah nas gospa Urška s polno domislicami vodi v boljše voljo in veselo vadbo. V srednjih letih je dobrodošla preventivna vadba hrbtenice, razgibavanje za boljše gibljivost v sklepih, utrditvev predvsem trebušnih mišic, vaje za pravilno dihanje in še razne novosti (pilates, joga, ples, itd.) za lepšo postavo in ohranjanje zdravja.

Srečanja niso samo stroga vadba, ampak so namenjena tudi spoznavanju in druženju. Rojstni dnevi udeležencev so ponavadi nekoliko posladkani.

Pridružite se nam, da bomo zdravi in elastični še mnogo let, da obvarujemo zdravje in krepimo duha, da se družimo in poveselimo.

Pravljica o rokovnjaču Tončku in celodnevni izleti za otroke o zgodovini naših krajev

V društvu Skrinjca, društvu za ohranjanje in oživljanje kulturne dediščine, so bili skozi poletje še posebej dejavni, pripravili so projekt za otroke.

Otroci bodo lahko v okviru celodnevnega izleta spoznavali življenje v času rokovnjačev, si ogledovali naše kraje v Občini Lukovica, si ogledali domačijo Rus ter se zabavali ob različnih delavnicah in igrah.

Namen tega programa za otroke je ohranjanje pomena in zgodovine krajev Črnega grabna in tukajšnjih dogodkov v preteklosti – obujamo torej našo kulturno dediščino. Ta predstavlja veliko bogastvo našega okolja, ki ne sme iti v pozabo. Ali naši otroci poznajo zgodbe o rokovnjačih, poznajo pomen poštnih postaj, ali vedo, da so se mogoče prav mimo njihovih domov v kočijah vozili cesarji? Povejmo jim o svojih koreninah, naj pomnijo in prenašajo izročilo še naprej, na nove rodove.

Res je, svet je velik in veliko je lepih dežel. Pa vendar je naša mala dežela, naš kraj tudi lep in zanimiv, saj ohranjamo lepe koticke in čudovite zgodbe. Ob tem projektu je nastala tudi pravljica o rokovnjaču Tončku. Avtorica pravljice je Nina Mav Hrovat, ilustratorica pa Metka Jarc.

Izvoz na glavno cesto v Lukovici za gasilce in lov na sekunde

Gasilci smo lovci na sekunde. To zagotovo ve sleherni človek, ki je že kdaj poklical na številko 112 in prosil operaterja za našo pomoč. Če govorimo o ukrepanju ob gašenju požarov in posredovanju ob prometnih nesrečah, je stvar še toliko bolj očitna. Gasilci operativne enote PGD Lukovica se srečujemo z obojim. Nihče, ki tega ni izkusil, si ne more predstavljati, kakšen je občutek, ko na pozivniku prebereš obvestilo o intervenciji v smislu: »Prometna nesreča, avtocestni odsek Kompolje, poškodovana oseba« ali: »Požar stanovanjskega objekta, Zlato polje«. PGD LUKOVICA

Čas se ustavi in omeji na eno samo misel – kako čim prej v gasilski dom (recimo mu tako) in potem na mesto intervencije. Misli, ki se takrat porajajo v naših glavah, so običajno težke, osredotočene na hitro ukrepanje, reševanje poškodovanih in razpoložljivo opremo, seveda pa najprej na vožnjo na intervencijo. In tukaj vedno znova naletimo na težavo, za katero so nam mnogi že obljubljali, da jo bodo rešili, pa se do danes ni zgodilo nič. Pustimo ob strani pereče dejstvo, da nima gasilska enota, na področju katere je naseljenost v občini daleč najvišja in je z intervencijami najbolj obremenjena niti gasilskega doma, kaj šele ustrezne opreme in vozil za gašenje in reševanje, ko bodo zgrajeni in naseljeni stanovanjski bloki točno nasproti naše garaže. O tem nima več niti smisla pisati, ker varnost krajanov občine Lukovica tistih, ki bi v to smer lahko kaj naredili, očitno sploh ne zanima. Zanimala jih bo takrat, ko bo prišlo do nesreče, pri kateri ne bomo mogli ustrezno ukrepati, ker za to nimamo primerne opreme – kaj šele ustreznega prostora, kjer bi lahko izvajali permanentno izobraževanje, ki je nujno potrebno ne samo za našo operativno enoto, pač pa tudi za ostale gasilske enote v GZ Lukovica. Vse to so problemi, o katerih bo govora takrat, ko bo prepozno. Ko bo nekdo utrpel veliko škodo ali se bo zgodilo celo kaj tragičnega. Takrat se bodo svoje odgovornosti morali zavedati in jo prevzeti tudi tisti, ki so se do zdaj delali, da tega ne vedo oziroma celo odkrito pokazali, da jih to ne zanima. Obljubljen nam je namreč bilo, da bomo v bližnji prihodnosti (ki je zdaj že daljna preteklost) dobili neposreden izvoz iz naše garaže na glavno cesto. Niti misliti si ne morete, kakšna razlika se je prebijati med vozili, parkiranimi ob kmetijski zadrugi, nato čakati na vozila, ki prihajajo z leve in nimajo občutka, da bi se morda umaknili ali počakali na vozilo na nujni vožnji, nato zapeljati v križišče, ustaviti, tam počakati še enkrat, ponovno speljati in nato nadaljevati vožnjo v bitki s sekundami, ki poškodovanim vedno tečejo prehitro. Ste vedeli, da se požar v stanovanjskem objektu v eni sobi srednje dimenzije popolnoma razvije prej kot v dveh minutah? Da človek izkrevi prej kot v treh minutah ob ne smrtno nevarnih ranah, če je pomoč pravočasna? Da so pri temeljnih postopkih

oživljanja ključne prve minute posredovanja? Najbrž niste. Večina tega ne ve. Zelo dobro pa to vedo tisti, ki se jim je kdaj tako huda nesreča pripetila. In to vemo mi, ki smo izvajalci sistema zaščite in reševanja in se s tem žal prepogosto srečujemo. Te odgovornosti nas ni strah in jo ponosno sprejemamo že precej dlje od stotih let. In jo bomo tudi v prihodnje. Brezplačno, za ceno svojega prostega časa, zdravja in včasih celo življenja. Ne pričakujemo ničesar več od hvala tistih, ki jim pomagamo. Ali še to ne. Pričakujemo pa, da se bodo končno svoje odgovornosti zavedli tisti, ki jo nosijo, pa jim tega ni mar. Ne zaradi nas, pač pa zaradi vseh prebivalcev občine, ki so upravičeni do naše hitre in strokovne pomoči. Ki nam stojijo ob strani in nas podpirajo, saj vidijo, da se trudimo po svojih najboljših močeh in da je naše delo strokovno in učinkovito. Vendar pa preko svojih zmožnosti ne moremo. Lahko bi celo zapisali, da nam ni treba, saj bi o tem morali razmišljati odgovorni. Ampak več kot očitno ne, zaradi česar je nastal tudi ta članek. Ne zato, ker so blizu volitve. Ne zato, ker bi mislili, da bomo z njim koga v karkoli prepričali. Radi bi samo povedali, da smo tukaj in da bomo tukaj še naprej. Zaradi vas in vaše varnosti. Mi od tega nimamo ničesar. Še več, zaradi tega največ izgubljajo naše družine. Nimamo ničesar drugega razen zadoščanja, da smo naredili nekaj dobrega za nekoga, ki potrebuje pomoč. Morda bo kdo od tistih, ki lahko, pomislil na to, da bi nam ustrezno pomagal s tistim, česar sami ne zmoremo urediti. Če bi lahko, bi si izvoz na glavno cesto že zdavnaj zgradili, stal pa bi tudi novi gasilski dom, ki ga krvavo potrebujemo vsi prebivalci občine in seveda tudi GZ Lukovica. Žal to ni naša pristojnost in tudi nikoli ne bo. Mi svoj del pogodbe o zaščiti in reševanju

dosledno in vestno izpolnjujemo že dolgo časa. Prišli smo celo tako daleč, da denar za opremo, ki je nujno potrebna za naše delo, zbiramo sami. Trenutno na primer zbiramo denar za avtomatski defibrilator, ki stane okoli 3000 evrov. Veliko? Za nas veliko – preveč. V kraju, kjer je populacija občine najbolj gosta, do zdaj te naprave, ki dejansko rešuje življenja in je ni moč nadomestiti s človeškimi viri, nismo imeli niti v zdravstvenem domu. Kupili pa jo bomo sami, s pomočjo donatorjev, ki smo jih poiskali sami in so nam kot že tolikokrat priskočili na pomoč. Vsaj prebivalci občine so se očitno zanimali za pomena lastne varnosti. Na eni strani torej zahteva po vedno zahtevnejšem reševanju in kar najhitrejšem ukrepanju, na drugi strani pa nič. Mi se svojega dela pogodbe držimo in tako bo tudi v bodoče, vendar pogodba ne pomeni ničesar, če se je ne držita obe strani. Morate pa priznati, da je res zanimivo, kako zelo hitro je možno zgraditi dovoz z glavne ceste do gradbišča, kjer nastajajo nova stanovanja, mi pa nanj zastoj čakamo že toliko časa. Je že tako – kjer je volja, je tudi pot. Vendar – ne bojte se. Pokličite telefonsko številko 112 in prišli bomo v nekaj minutah. Pomoč bo hitra in učinkovita, strokovna in taktično optimalna, da bi obranili vašo premoženja in seveda tudi življenja.

Če pa bi nam od pristojnih kdo vendarle prisluhnil in se končno odločil narediti nekaj za varnost občine, preden bomo odpravljali krute posledice, bi bilo to odlično. Ne zaradi nas. Zaradi vseh tistih, ki našo pomoč potrebujejo in so do nje upravičeni. Sekunde tečejo. Upajte, da ne boste med tistimi, ki jim tečejo počasneje kot drugim, ko čakajo na nas. Delamo, kar lahko in včasih gremo celo čez to mejo, a čudežev ne znamo narediti.

Gospa Ivanka Urankar, vse najboljše za 90 let!

20. maj 2010 je bil za gospo Ivanko Urankar – Kovačevo mambo iz Krašnje poseben dan, kajti praznovala je svoj častitljivi rojstni dan, 90 let življenja. Irena Strmšek

Gospa Ivanka je svoj rojstni dan praznovala doma v krogu svoje družine, sosedov, prijateljev in znancev.

Nekaj časa po častitljivem rojstnem dnevu je gospo Ivanko, doma v Krašnji obiskal tudi župan Občine Lukovica Matej Kotnik.

Gospa Ivanka svojega navdušenja nad županovim obiskom ni mogla skriti. Ob kozarčki in potički, ki jo je spekla sama, kot se za slavlje spodobi, sta gospa Ivanka in župan veselo pokramljala.

Za svoja leta še zelo pokončna in vitalna ženska je županu odgovarjala na vsa njegova zastavljena vprašanja. Niti malo ni pomišljala in človek pri tem ugotovi, da ima gospa Ivanka pri svojih 90. letih boljši spomin kakor kašen tridesetletnik.

V kratkem času, ko je trajal obisk, je na kratko orisala svoje otroštvo in mladost, ki jo je preživljala po domače pri Žobejkovih na Pšajnovici. Bila je najmlajša od šestih otrok v družini. Šolo je obiskovala na Češnjicah. Ko je odrasčala, je morala poprijeti za vsako delo. Opravljala je vsa gospodinska dela, delala na polju in pasla živino.

Ljubezen jo je vodila v Krašnjo, poročila se je z Kovačevim Francetom. V zakonu sta se jima rodila dva otoka: sin Pavle, ki sedaj skrbno vodi naprej Kovačevo domačijo in hči Francka. Njun vsakdan je bil razpet med delom in skrbjo za dru-

žino. Gospa Ivanka je zgodaj izgubila moža, tako je vzgojo otrok in skrb za delo na kmetiji prevzela na svoja ramena. Bila je tudi rejnica, v reji je imela skoraj dvajset otrok, ki jo še danes radi obiščejo, kar pomeni, da je ta poklic zagotovo opravljala z ljubeznijo.

S trdnim in močno voljo do življenja in veselja do dela še dandanes ohranja zdravje in kondicijo. Kljub svojim letom še vedno marsikaj postori na polju, vrtu in v gospodinjstvu. V veliko veselje ji je, ko se pridruži skupini preužitkari pri pletenju kit. Še vedno se rada poda na izlet z Društvom upokoencev iz Lukovice. Včasih jo na izlet povabi tudi katera izmed prijateljic in jo odpelje po Sloveniji. Sama pravi, da se najbolje počuti prav ob morju, tam diha boljši zrak.

Vse najboljše še enkrat, gospa Ivanka, in še veliko življenjskega optimizma in trdnega zdravja!

Lokalne volitve 2010

Štiriletno mandatno obdobje županov, članov občinskih svetov in članov ožjih delov samoupravnih lokalnih skupnosti se izteka; predsednik Državnega zbora RS je že razpisal redne volitve županov in občinskih svetov, ki bodo potekale v nedeljo, 10. oktobra 2010, z 9. avgustom pa so že začeli teči roki za volilna opravila. Enaki roki veljajo tudi za volitve članov Svetov krajevnih skupnosti, ki jih je v skladu z Zakonom o lokalnih volitvah razpisal župan Občine Lukovica g. Matej Kotnik.

V nadaljevanju navajamo nekaj najpomembnejših informacij

Člani Občinskega sveta, župana in svetov krajevnih skupnosti se volijo na podlagi splošne in enake volilne pravice na svobodnih in neposrednih volitvah s tajnim glasovanjem.

Pravico voliti in biti izvoljen za člana občinskega sveta ima vsak občan, ki je državljan Republike Slovenije, ki je na dan glasovanja dopolnil 18 let starosti in mu ni odvzeta poslovna sposobnost. Pravico voliti župana ima vsak občan, ki ima volilno pravico pri volitvah v občinski svet. Pravico voliti in biti voljen za člana občinskega sveta imajo tudi državljani drugih držav EU s stalnim prebivališčem v Občini Lukovica, medtem ko imajo tujci iz tretjih držav le aktivno volilno pravico, ne pa tudi pasivne. Ne eni ne drugi pa ne morejo kandidirati na županskih volitvah.

Med novostmi letošnjih volitev je obvezna 30-odstotna zastopanost obeh spolov na kandidatnih listah ter znižanje števila potrebnih podpisov volivcev za vlaganje kandidatur neodvisnih županskih kandidatov in neodvisnih list za člane Občinskega sveta.

Da se bo nekdo lahko potegoval za sedež v občinskem svetu, ga bo moral (oz. listo, na kateri bo kandidiral) v volilni enoti podpreti najmanj 1% števila volivk in volivcev, ki so glasovali na zadnji redni volitvah v občinski svet (a ne manj kot 15 in ne več kot 1000). V Občini Lukovica mora tako lista pridobiti 28 podpisov podpore.

Pri županskih kandidatih je potrebno število podpisov najmanj 2% od števila volivcev v občini, ki so glasovali v prvem krogu na zadnjih rednih volitvah za župana, vendar ne manj kot 15 in ne več kot 2500. V Občini Lukovica mora tako neodvisni županski kandidat pridobiti 55 podpisov podpore. Volišča in območja volišč ostajajo enako kot na volitvah iz leta 2006. Kljub temu v nadaljevanju objavljamo vse sklepe o določitvi volišč in njihovih območij.

Glede volitev članov Svetov krajevnih skupnosti v Občini Lukovica ni nobenih sprememb; občinski svet je namreč v sodelovanju s Sveti krajevnih skupnosti na 27. seji, dne 30.6.2010, sprejel Odlok o določitvi števila članov Svetov krajevnih skupnosti in volilnih enot za volitve v Svete Krajevnih skupnosti v Občini Lukovica, ki v posameznih krajevnih skupnostih določa enako število članov Svetov in volilnih enot kot na lokalnih volitvah leta 2006.

Še nekaj pomembnejših datumov:

- 10. septembra 2010 se začne volilna kampanja
- do 15. septembra 2010, do 19. ure je potrebno pri občinski volilni komisiji vložiti candidature za volitve članov občinskih svetov, župana in članov Svetov krajevnih skupnosti, ne glede na način kandidiranja (politične stranke, volivci). Poudarjamo, da morajo biti candidature do te ure že predložene Občinski volilni komisiji in ne šele oddane po pošti.
- 6. in 7. oktobra 2010 bo potekalo predčasno glasovanje (v sejni sobi Občine Lukovica)

Za kakršne koli informacije glede lokalnih volitev občani lahko pokličejo Mojco Stoschitzky, predsednico OVK na telefonsko številko 040/322-780 ali Mojco Cerar, tajnico OVK na telefonsko številko 01/72-96-10.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE V OBČINSKI SVET IN ZA VOLITVE ŽUPANA, DNE 10. OKTOBRA 2010 V OBČINI LUKOVICA

VOLIŠČE 20.01 – OŠ BRDO, PODRUŽNICA KRAŠNJA (Kompolje, Koreno, Krašnja, Spodnje Loke, Žirovše)
 VOLIŠČE 20.02 – PRI VINCENCU URBANIJI, KRAJNO BRDO 3 a (Krajno Brdo, Vrh nad Krašnjo)
 VOLIŠČE 20.03 – KULTURNI DOM LUKOVICA (Brdo pri Lukovici, Čepelje, Gradišče pri Lukovici, Lukovica pri Domžalah, Preserje pri Lukovici, Spodnje Koseze, Spodnje Prapreče, Trnjava, Videm pri Lukovici, Zgornje Prapreče)
 VOLIŠČE 20.04 – KULTURNI DOM ANTONA MARTINA SLOMŠKA (Imovica, Prevalje, Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba)
 VOLIŠČE 20.05 – PRI AMALIJI DOBERŠEK, Rafolče 32 (Dupeljne, Rafolče, Straža, Vrhovlje)
 VOLIŠČE 20.06 – ŠOLA ZLATO POLJE (Brezovica pri Zlatem Polju, Mala Lašna, Obrše, Podgora pri Zlatem Polju, Preserje pri Zlatem Polju, Trnovče, Zlato Polje)
 VOLIŠČE 20.07 – OŠ BRDO, PODRUŽNICA BLAGOVICA (Blagovica, Gabrje pod Špilkom, Golčaj, Jelša, Korpe, Mali Jelnik, Podsmrečje, Prevoje, Prilesje, Spodnji Petelinjek, Veliki Jelnik, Vošče, Vranke, Zgornje Loke, Zgornji Petelinjek, Zlatenek)
 VOLIŠČE 20.08 – ŠOLA ČEŠNJICE (Češnjice, Lipa, Poljane nad Blagovico, Selce)
 VOLIŠČE 20.09 – ZADRUŽNI DOM TROJANE (Hribi, Trojane, V Zideh, Zavrhr pri Trojanah)
 VOLIŠČE 20.10 – PRI RAJKU KERŠIČU, UČAK 1 (Bršlenovica, Gorenje, Javorje pri Blagovici, Log, Podmilj, Prvine, Suša, Šentožbolt, Učak)
 VOLIŠČE 20.901 – KULTURNI DOM LUKOVICA (SEJNA SOBA OBČINE LUKOVICA - Predčasne volitve)
 VOLIŠČE 20.950 – KULTURNI DOM LUKOVICA (Volišče za invalide)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija
 Številka: 3/1/2010 - OVK
 Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije
 Mojca Stoschitzky,
 univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI BLAGOVICA, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI BLAGOVICA

VOLIŠČE 01.1.1. – OŠ BRDO, PODRUŽNICA BLAGOVICA (Blagovica, Gabrje pod Špilkom, Golčaj, Jelša, Korpe, Mali Jelnik, Podsmrečje, Prevoje, Prilesje, Spodnji Petelinjek, Veliki Jelnik, Vošče, Vranke, Zgornje Loke, Zgornji Petelinjek, Zlatenek)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija
 Številka: 3/2010 - OVK
 Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije
 Mojca Stoschitzky,
 univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI ČEŠNJICE, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI ČEŠNJICE

VOLIŠČE 02.1.1. – ŠOLA ČEŠNJICE (Češnjice, Lipa, Poljane nad Blagovico, Selce)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija
 Številka: 4/2010 - OVK
 Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije
 Mojca Stoschitzky,
 univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI KRAŠNJA, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA

VOLIŠČE 03.1.1. – PRI VINCENCU URBANIJU, KRAJNO BRDO 3 a (Krajno brdo, Vrh nad Krašnjo)

VOLIŠČE 03.2.1. – OŠ BRDO, PODRUŽNICA KRAŠNJA (Krašnja)

VOLIŠČE 03.3.1. – OŠ BRDO, PODRUŽNICA KRAŠNJA (Spodnje Loke, Žirovše)

VOLIŠČE 03.4.1. – OŠ BRDO, PODRUŽNICA KRAŠNJA (Kompolje, Koreno)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 5/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI TROJANE, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI TROJANE

VOLIŠČE 07.1.1. – ZADRUŽNI DOM TROJANE (Hribi, Trojane, V Zideh, Zavrh pri Trojanah)

VOLIŠČE 07.2.1. – PRI RAJKU KERŠIČU, UČAK 1 (Bršenovica, Podmilj, Prvine, Šentožbolt, Učak)

VOLIŠČE 07.3.1. – PRI RAJKU KERŠIČU, UČAK 1 (Gorenje, Javorje pri Blagovici, Log, Suša)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 9/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI LUKOVICA, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI LUKOVICA

VOLIŠČE 04.1.1. – KULTURNI DOM LUKOVICA (Lukovica, Brdo pri Lukovici)

VOLIŠČE 04.2.1. – KULTURNI DOM LUKOVICA (Zgornje Prapreče, Gradišče pri Lukovici, Preserje pri Lukovici)

VOLIŠČE 04.3.1. – KULTURNI DOM LUKOVICA (Spodnje Koseze, Videm pri Lukovici, Spodnje Prapreče)

VOLIŠČE 04.4.1. – KULTURNI DOM LUKOVICA (Čeplje)

VOLIŠČE 04.5.1. – KULTURNI DOM LUKOVICA (Trnjava)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 6/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI ZLATO POLJE, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI ZLATO POLJE

VOLIŠČE 08.1.1. – ŠOLA ZLATO POLJE (Brezovica pri Zlatem polju, Mala Lašna, Obrše, Podgora pri Zlatem polju, Preserje pri Zlatem polju, Trnovče, Zlato polje)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 10/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI PREVOJE, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI PREVOJE

VOLIŠČE 05.1.1. – KULTURNI DOM ANTONA MARTINA SLOMŠKA (Imovica, Prevalje, Prevoje pri Šentvidu, Šentvid pri Lukovici, Vrba)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 7/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČA ZA PREDČASNE VOLITVE ČLANOV SVETOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI NA OBMOČJU OBČINE LUKOVICA, DNE 10. OKTOBRA 2010

VOLIŠČE 09.901. – KULTURNI DOM LUKOVICA, SEJNA SOBA OBČINE LUKOVICA

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 11/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČ IN OBMOČIJ VOLIŠČ ZA VOLITVE ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI RAFOLČE, DNE 10. OKTOBRA 2010, V KRAJEVNI SKUPNOSTI RAFOLČE

VOLIŠČE 06.1.1. – PRI AMALIJI DOBERŠEK, RAFOLČE 32 (Dupeljne, Rafolče, Straža, Vrhovlje)

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 8/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Na podlagi 41. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – ZLV – UPB3 in 45/08 – ZLV-H) je Občinska volilna komisija Občine Lukovica na 1. seji, dne 16. 8. 2010 sprejela naslednji

SKLEP O DOLOČITVI VOLIŠČA ZA INVALIDE ZA VOLITVE ČLANOV SVETOV KRAJEVNIH SKUPNOSTI NA OBMOČJU OBČINE LUKOVICA, DNE 10. OKTOBRA 2010

VOLIŠČE 10.950. – KULTURNI DOM LUKOVICA, SEJNA SOBA OBČINE LUKOVICA

Občina Lukovica

Občinska volilna komisija

Številka: 12/2010 - OVK

Datum: 16. 8. 2010

Predsednik

Občinske volilne komisije

Mojca Stoschitzky,

univ. dipl. prav., l. r.

Rokovnjac
Glasilo občine Lukovica

Doponilne dejavnosti na kmetijah in postopek registracije

Dopolnilna dejavnost je s kmetijstvom oziroma gozdarstvom povezana dejavnost, ki se opravlja na kmetiji in omogoča boljše izrabo njenih proizvodnih zmogljivosti ter dela družinskih članov in zaposlenih na kmetiji. Dopolnilne dejavnosti na kmetijah so zakonsko opredeljene v Zakonu o kmetijstvu (Ur. list RS št. 45/2008) in v Uredbi o vrsti, obsegu in pogojih za opravljanje dopolnilnih dejavnosti na kmetiji (Ur. list RS št. 61/2005). Gre za različne storitve in za predelavo lastnih surovin. Lasten izdelek je tudi izdelek iz lastne surovine predelane v nekem drugem registriranem predelovalnem obratu. V primeru izdelave izdelkov na tradicionalen način je surovina lahko kupljena.

Dopolnilno dejavnost lahko opravljamo na zemljiščih in objektih v lasti, najemu ali zakupu lastnika ali družinskih članov, v skupnih objektih, izven kmetije pa dejavnosti, ki jih zaradi narave dela ne moremo opravljati na kmetiji (npr. storitve z mehanizacijo).

Kmetija mora za opravljanje dopolnilne dejavnosti izpolnjevati naslednje pogoje.

1. Velikost kmetije

Kmetija mora imeti v lasti najmanj 1 ha kmetijskih zemljišč ali v zakupu najmanj 5 ha primerljivih površin, razen v primeru predelave medu in čebelnih izdelkov. Obstajajo pa tudi določeni ostali pogoji.

2. Fizični obseg

- Predelava živil rastlinskega izvora – 50% lastne surovine, 50% pa se kupi lahko od drugih kmetij, razen v primeru izdelave izdelkov na tradicionalen način, ko je izvor surovine lahko v celoti kupljen izven kmetije.
- Predelava živil živalskega izvora – 100% lastne surovine, če se prodaja neposredno končnemu potrošniku (turistična kmetija, prodaja na domu, tržnica, restavracija, vrtci, šole...).
- Zakol kuncev in perutnine je v registriranem obratu do 77 GVŽ (glav velike živine).
- Zakol parkljarjev in kopitarjev se izvede obvezno v odobrenem obratu, kjer je dovoljen zakol do 1.000 GVŽ na leto, izjema je turistična kmetija, na kateri se lahko zakolje do 12 GVŽ na leto (samo prašiči in drobnica) v registriranem obratu, vendar se sveže ali predelano meso lahko porabi samo za ponudbo gostom na kmetiji.
- Predelava mesa parkljarjev, kopitarjev in gojene divjadi do 52 GVŽ na leto.
- Predelava mleka do 600 l na dan.
- Turistična dejavnost na kmetiji: gostinska dejavnost: do 10 sob in skupno 30 ležišč in do 60 sedeže – 50% vrednosti lastne surovine, 20% je lahko iz drugih kmetij, 30% surovin se lahko dokupi v trgovini.
- Peka kruha do 13.500 kg kruha na leto.
- Peka potic, peciva in izdelava testenin do 2.000 kg letno.
- Pridobivanje energije iz obnovljenih virov do 1 MW nazivne moči kotla oz. generatorja.
- Ribogojstvo in predelava sladkovodnih rib do 3.000 kg letno.
- Strojne storitve do 1.500 ur/leto. Za strojne storitve se ne štejejo tiste storitve, ki so opravljene preko strojnega krožka do obsega, ki izpolnjuje pogoje za oprostitev plačila dohodnine.
- Varjenje piva – zagotovljena najmanj ena lastna surovina, proizvodnja do 52.000 l letno.

- Prodaja pridelkov in izdelkov na kmetiji - mora vrednost prodaje lastnih kmetijskih pridelkov in izdelkov znašati vsaj 30% celotne vrednosti proizvodnje na kmetiji.
- Predelava gozdnih sortimentov - morajo lastne surovine znašati vsaj 20%.
- Nabiranje, predelava in prodaja gozdnih sadežev in zelišč – 20% lastnih surovin za predelavo.

3. Ostale dopolnilne dejavnosti, ki niso omejene s fizičnim obsegom ali ne zahtevajo pridelavo lastnih surovin so:

- Izobraževanje na kmetijah povezano s kmetijsko, gozdarsko in dopolnilno dejavnostjo: svetovanje o kmetovanju, organiziranje tečajev za izdelovanje izdelkov domače obrti in izdelkov, ki izhajajo iz tradicionalnih znanj, usposabljanje na kmetiji, prikazi dejavnosti na kmetiji, svetovanje iz kmečkih gospodinskih opravil, prikazi iz kmečkih gospodinskih opravil, organizacija delavnic, tečajev.
- Zbiranje in kompostiranje odpadnih organskih snovi.
- Aranžiranje in izdelava vencev, šopkov ipd. iz lastnega cvetja.
- Kmetijske dejavnosti, ki se v prehodnem obdobju lahko registrirajo kot dopolnilne dejavnosti: vrtnarstvo, reja divjadi, čebelarstvo, perutninarstvo, gobarstvo, zeliščarstvo, dodelava semen, vzgoja sadik, gobarstvo, reja perutnine, proizvodnja konzumnih jajc, gobarstvo, zeliščarstvo, sodelovanje v pridelavi in dodelavi semen.
- Negostinska dejavnost turizma na kmetiji: ogled kmetije in njenih značilnosti in ogled okolice kmetije, prikaz vseh del iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, prikaz vseh del iz ostalih vrst dopolnilne dejavnosti na kmetiji, turistični prevoz potnikov z vprežnimi vozili ježa živali žičnice, vlečnice, sedežnice oddajanje športnih rekvizitov, oddajanje površin za piknike.

4. Dohodek

Dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na polnoletnega družinskega člana ne sme presegati 1,5 povprečne plače na zaposlenega v RS v preteklem letu, na območjih z omejenimi dejavniki za kmetijsko pridelavo pa 3 povprečnih plač na zaposlenega v RS. Za dohodek iz dopolnilnih dejavnosti na kmetiji se štejejo vsi dohodki posameznih dopolnilnih dejavnosti na kmetiji, ugotovljeni skladno s predpisi o dohodnini. Dopolnilna dejavnost je kmetijska dejavnost in dohodek od te dejavnosti šteje kot kmetijski dohodek in se prišteva h katastrskemu dohodku. Nosilec dopolnilne dejavnosti je lahko pokojninsko in invalidsko zavarovan kot kmet.

5. Izobrazba

Od leta 2008 (Zakon o kmetijstvu, Ur.l. RS, 45/2008) za registracijo dopolnilne dejavnosti ni več potrebna ustrezna usposobljenost (najmanj poklicna izobrazba ustrezne smeri) nosilca dopolnilne dejavnosti za opravljanje dejavnosti, kot je predpisoval prejšnji zakon. Seveda mora nosilec dopolnilne dejavnosti za opravljanje dejavnosti biti usposobljen, kar pomeni da ima izobrazbo, delovne izkušnje, nadarjenost in se stalno izobražuje.

6. Varstvo pri delu

Za opravljanje dejavnosti mora nosilec zagotoviti pogojem varstva pri delu, kar je zelo pomembno pri delu v gozdu in stojnih uslugah in pri nujenju

storitve rizičnim skupinam kot so npr. otroci.

7. Ustrezno urejeni prostori in kvalitetna voda

Za predelavo, dodelavo, dostavo, prodajo, nudenje prostora ali uslug je potrebno na kmetiji ustrezno urediti in opremiti prostore ter prevozna sredstva. Tudi v skromnih razmerah je danes na kmetiji možno urediti prostore, samo da je zagotovljena higiena, sledljivost, in varnost potrošnika. Danes je mogoče v enem prostoru opravljati več vrst dejavnosti ločeno v posameznih časovnih zamikih. Če gre za opravljanje dejavnosti v večjem obsegu prek celega leta (konfekcioniranje mesa, predelava mesa, mleka, žit ...) naj bodo ti prostori namenjeni samo za eno dejavnost).

Kaj mora stranka pridobiti za registracijo?

1. DOVOLJENJE za opravljanje dopolnilne dejavnosti na kmetiji stranka pridobi, če odda vlogo na pristojni Upravni enoti (UE) na predpisanem obrazcu - Vloga za opravljanje dopolnilne dejavnosti (Uradni list RS št. 83/05).
2. REGISTRACIJA obrata v primeru dodelave in predelave živil. Za primarne proizvode oz. živila živalskega izvora je za registracijo in nadzor pristojna VURS (veterinarska uprava), v okviru predelav živil rastlinskega izvora pa IRSKGH (Inšpektorat RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano). Za vse vrste obratov je dolžna stranka priporočeno po pošti najmanj 15 dni pred pričetkom oddaje živil na trg oz. registracijo oddati vlogo za registracijo. V primeru predelave živil živalskega na OU VURS, ki nosilca vpiše v evidenco in mu pošlje izpis iz evidence registriranih obratov, če gre za registriran obrat. Za odobren obrat pa je potrebno vložiti vlogo za odobritev obrata za proizvodnjo živil živalskega izvora na OU VURS (Uradni list RS 51/2006, 66/2007, 27/2009). Vlogi mora biti priložen tloris obrata z vrisano opremo in tehnološkimi potmi proizvodnje. Nato sledi pregled obrata s strani uradnih veterinarjev VURS, ki izda jo odločbo o odobritvi obrata in vpišejo obrat v evidenco odobrenih obratov.
3. Vpis v poslovni register Slovenije, stranka predloži izpolnjen obrazec PRS-1 za poslovni subjekt ali PRS-2 za del poslovnega subjekta in ga pošlje na AJPEs.
4. Registracija dopolnilne dejavnosti na kmetiji na MKGP, stranka pošlje izpolnjen obrazec (Uradni list RS 79/2005). S tem je dopolnilna dejavnost vpisana v register kmetijskih gospodarstev.
5. Prijava dejavnosti na DURS in določitev obdavčitve (normirani stroški, vodenje knjigovodstva). Predčasna registracija na DURS in MKGP je smiselna v primeru uveljavljanja povračila vstopnega DDV za začete investicije v dopolnilno dejavnost,

Na kmetiji se kot dopolnilna dejavnost lahko opravlja več dejavnosti hkrati, vendar je za isto dejavnost lahko le en nosilec na kmetiji, izjema so le storitve in izobraževanje. Sezonska dela, ki se opravljajo manj kot 6 mesecev na leto, se lahko registrirajo le za čas trajanja.

Dejavnost se lahko začne opravljati šele, ko je priglašena na upravni enoti in so izpolnjeni vsi pogoji, ki jih za to dejavnost določajo področni predpisi.

Če so za dejavnost potrebni prostori, morajo ti ustrezati predpisanim pogojem (npr. prostori za predelavo kmetijskih pridelkov morajo ustrezati veterinarskim in sanitarno – zdravstvenim predpisom ter predpisom o gradnji objektov).

Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije

KMETIJSKO GOZDARSKI ZAVOD
LJUBLJANA

www.lj.kgzs.si

ODDELEK ZA KMETIJSKO SVETOVANJE, Enota Lukovica

Lukovica, Stari trg 19
Telefon: 01/72-35-116
E-naslov: kss.lukovica@lj.kgzs.si

URADNE URE:

ponedeljek, sredo, petek: 8^h–10^h
sreda: 14^h–15^h

PRIKAZ APNENJA

V okviru tehnične pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Lukovica vas vse zainteresirane vabim na prikaz apnenja, ki bo potekalo **v nedeljo, 12. septembra** s pričetkom **ob 10. uri v Dupeljnah** na njivi Srečka Gerčarja. Poleg praktičnega prikaza bo imel predavanje tudi specialist za travništvo pri KGZS – Zavod LJ, Anton Zavodnik. Vabljeni!

DAN KORUZE

V Jablah bo že tradicionalno potekal dan koruze **v sredo, 15. septembra** s pričetkom **ob 9. uri na gradu Jable**.

Teme izobraževanja:

- pogoji za pridelovanje koruze v letošnjem letu,
- koruza kot energetska rastlina (bioplinarne),
- ambrozija (predstavitev, pogoji rasti, načini zatiranja zelo alergene in v kmetijstvu škodljive rastline, ki se v zadnjem času zelo hitro širi na območju celotne države) – 3. 8. 2010 je bila v Uradnem listu RS objavljena Odredba o ukrepih za zatiranje škodljivih rastlin iz rodu Ambrosia, v kateri je določeno, da so za njeno

odstranjevanje dolžni poskrbeti lastniki zemljišč,

- ogled poizkusov na posestvu Jable.
- Predavanja in prikazi se štejejo tudi k potrjenim vsebina MKGP v okviru obveznega izobraževanja pri izvajanju Kmetijskega Okoljskega Programa in se bo upoštevalo za izvajanja ukrepov v letu 2011, zato imejte s seboj MID številko in se ne pozabite vpisati na listo prisotnosti.

Tematika je zelo aktualna, zato vabljeni v čim večjem številu!

IZOBRAŽEVANJA V OKTOBRU

V okviru tehnične pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v občini Lukovica bo v oktobru organizirano še:

- prikaz in predavanje čiščenja zarasti,
- delavnica »Promocija mesa sonaravno rejenih živali« (sonaravni način vzreje goveda, ustrezno ravnanje po zakolu, način priprave, trženje, registracija).

Za delavnico se bo **potrebno prijaviti, zato me zainteresirani pokličite že v septembru**.

Vse podrobnosti bodo objavljene v septembrski številki Rokovnjača.

PAVLA PIRNAT,
terenska kmetijska svetovalka

Zakaj tako?

Vsa ta dogajanja v naši občini, o kateri je veliko nepotrebnega govorjenja, tudi zunaj nje, so me kar velikokrat pritegnila k razmišljanju: Zakaj tako?

Prišla sem do spoznanja, da veliko naših svetnikov sploh ne ve, kaj je njihova naloga in poslanstvo. Izvoljeni ste bili, da občinski upravi pomagate, jo podpirate s svojimi dobrimi in tehtnimi predlogi, ki naj bi bili usmerjeni v napredek in razvoj. Tisti, ki je vedno nezadovoljen in vsemu nasprotuje brez svojih podanih predlogov, povrh pa še blati dobro ime in prizadevanje ostalih, nima želje po napredku in razvoju občine. Komu mislite, da delate škodo? Občinski upravi – NE, županu – NE svetnikom, ki ne delijo mnenja z vami tudi NE, ampak sebi, predvsem pa nam občanom, ki težko čakamo na rešitev svojih želja in potreb, pa naj bodo to vrtec, cesta, poslovilni objekt, igrišče, vodovod, prostorska ureditev,...

Ne pričakujem od vas, da se vedno z vsem strinjate, pričakujem pa spoštovanje in medsebojno razumevanje ter predloge, ki naj bodo preudarni in za katerimi boste lahko stali sami, in vam jih nebo treba valiti na druga ramena. Zavedajte se, da ste vsi skupaj eno telo, ki bi moralo delovati v dobro nas vseh v občini.

Lep pozdrav in naj moj zakaj tako rodi vsaj kakšen sad.

DARINKA VAJDE

* * *

Vodovod v Lipi nad Blagovico

Leta 1971 smo vaščani Lipe napeljali vodovod. Ker smo samo štiri gospodinjstva, smo naredili zajetje, ki drži samo 1000 litrov. Po toliko letih smo se odločili in namesto rezervoarja kupili cisterno, ki drži 12.000 litrov. Ker smo maloštevilni delavci in še to bolj kot ne nezmožni za delo, smo prosili Občino oziroma Tomaža Cerarja, da nam je dal delavce in stroje za izkop postavitve cisterne, pripeljali so tudi pesek ter zasuli cisterno, tako da imamo sedaj dovolj vode. Za vse se najlepše zahvaljujemo Občini, županu Mateju Kotniku in odgovornemu za komunalne zadeve Tomažu Cerarju. Seveda bo treba misliti tudi na hidrante. Ampak za zdaj nimamo sredstev. V slučaju požara pa bi bilo koristno napeljati hidrante za gašenje.

VAŠČANI LIPE

Foto utrinek

Mati je mati. Pa naj bo od otročkov na dveh nogah ali pa mati malih živalskih mladičkov, v tem primeru pujskov, skrbi in neguje svoj bodoči rod.

MILENA BRADAČ

Nagrajenci križanke

iz junjske številke, ki prejmejo darilne pakete Lekarne Vir, so:

Marija Urankar, Prevoje
Franci Klopčič, Rafolče
Marija Maselj, Spodnje Loke

Čestitamo!

Povabilo k dopolnjevanju domoznanske zbirke

Gradivo, ki v besedi, sliki ali še kako drugače obravnava Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovico, Trzin in okolico, boste našli v domoznanski zbirki. Namen zbiranja domoznanskih gradiv je ohranjanje slovenske premične kulturne dediščine, ki je nastajala v preteklosti in še vedno nastaja. V domoznanski zbirki, ki jo hranimo v knjižnici Domžale, je na voljo mnogo ohranjenega gradiva, ki nam govori o preteklosti in sedanjosti prostora in o ljudeh v njem. Ker gre v veliki meri za unikatno, neredko pa tudi staro in dragoceno gradivo, je na voljo le za uporabo v knjižnici. Nekatere dele zbirk pa lahko najdete tudi v digitalni obliki na Digitalni knjižnici Domžale: <http://www.digitalna-knjiznica.si/domzale/>.

Marsikdo ima doma domoznansko gradivo, ki ga knjižnica še nima, zato vas na tem mestu vabimo, da nam pomagate pri izpopolnjevanju domoznanske zbirke.

Razveselili se bomo vsakega vašega prispevka v obliki knjige, diplome, zemljevida, razglednice, avdio in video posnetka ...

S pomočjo sodobne tehnike in z vašim dovoljenjem bomo napravili kopijo in vam original vrnili.

K sodelovanju vabimo tudi šolske in kulturne institucije, društva, zavode in podjetja, da nam pošiljajo gradivo, ki ga tiskajo ali kako drugače publicirajo.

Veseli bomo tudi ostalega gradiva, s katerim bomo obogatili našo knjižnično zbirko.

motoklub rokovnjači

7. MOTO PIKNIK

VSTOPNINE NI VABLJENI VSI

KROHARJEV BAJER I TRNJAVA I LUKOVICA

PETEK 10. SEPT. 2010

ŽIVA GLASBA

ROKOVNJAŠKI GOLAZ PROGRAM +18

Društvo krajanov Limbarska gora

VABI

na 5. koncert domače glasbe
in obuditev starega kmečkega običaja

SLOVO POLETJU Z GLASBO

na Limbarski gori, ki bo 19. septembra 2010 ob 15. uri

Nastopili bodo:

Ansambel POGUM

Moravški trio

drugi mladi glasbeniki

ohanca in ljudski pevci iz Blagovice

Prikupno dekle Johanca vam bo v moravškem narečju povedala vse o izdelavi košev in njegovi uporabi, medtem ko bo koš pod spretnimi rokami nastajal.

V stare čase vas bodo popeljali tudi pevci s pravim ljudskim petjem.

Prireditve bo pod šotorom, ob vsakem vremenu.

Vstopnice bodo v prodaji eno uro pred prireditvijo.

Pridite!

Prijetno in zabavno bo!

ŠAHOVSKI TURNIR POSAMEZNIKOV

Ob občinskem prazniku občine Lukovica

Kraj igranja: Brunarica ŠTD Rafolče (na začetku vasi ob potoku Vrševniku).

Datum: Četrtek, 2. september 2010. Pričetek igranja ob 18:00, predviden konec cca 22:00. Po končanem turnirju bo razglasitev rezultatov in podelitev pokalov in priznanj.

Sistem in pravila: Švicarski sistem 7 kol, čas na igralca je 15 min. Igra se po pravilih FIDE za pospešeni šah.

Prijave: Na dan tekmovanja od 17:30 do 17:45 ure in predhodno na telefon 040 556 200 ali E-mail: vjemec@gmail.com

Rekviziti: Preskrbi ŠTD (če imate šahovsko uro, jo prinesite)

Informacije: Viktor Jemec, 040 556 200.

Nagrade: Prvi trije dobijo pokale, ločeno za moške in ženske,

VLJUDNO VABLJENI ŠAHISTI OBČINE LUKOVICA!

Pod svobodnim soncem

Kakor bi listali in brali knjigo, smo tokrat naše čute na Studencu usmerili proti odru in se predali užitkom ter potovanju v zgodovino. DJD

Zgodovinski roman, ki ga je napisal slovenski pisatelj Fran Saleški Finžgar, je obsežno epsko delo z narodno vsebino, ki ima namen buditi narodno zavest. Velja za enega največjih del slovenske proze, nedvomno največje pa je bilo ob svojem nastanku. Vsebina govori o slavni dobi Slovencev, ko se je začela njihova naselitev na Balkanu in ko so še živeli pod svobodnim soncem, nikomur podložni in brez vrhovnega vodje – v demokratični ureditvi, kjer v imenu ljudstva odloča le zbor starešin. Roman se začne z bitko med Slovani in Bizantinci, kjer Iztokova puščica ubije Hilbudija. Vendar prekaljeni in disciplinirani bizantinski najemniki zadajo neorganizirani, neurejeni in bojevanja nevedski vojski Slovanov hude izgube. Zato se Iztok odloči, da se bo izučil bizantinskega načina bojevanja. S seboj ga v Carigrad vodi ostareli pevec Radovan, ki se rad umakne mrzli zimi v mesto

ob Črnem morju. Popotnika na poti rešita grškega trgovca Epáfrodita pred Huni, v mladih letih cesarjevega vrstnika pri igri, sedaj enega najbogatejših meščanov. Ta ju v zahvalo, saj sta mu najverjetneje rešila življenje, povabi s seboj in sprejme čez zimo kot gosta. Za šalo prijavi Iztoka na tekmovanje v lokostrelstvu. Iztok izstreli eno samo puščico iz velikega, nerodnega, za bizantince »barbarskega« gotskega loka, in kragulja, ki predstavlja tarčo, prebode s tako močjo, da se strga zlata veriga, s katero je pripet na kol. S tem se zameri gizdavemu in oholemu mlademu častniku Azbadu ki je z zmago želel pridobiti naklonjenost dvorjance Irene, po materi na pol slovenskega rodu. Zmagovalcu tekmovanja je bil obljubljen visok položaj v bizantinski vojski, ki pa ga Iztok, barbar, ne more zavzeti, saj ne zna niti ene same grške besede. Vendar vse preseneti, ko se z bliskovito naglico genija uči vsega o vojaški strategiji in taktiki. Prav tako uspešen je pri učenju grškega jezika, saj mu je Epáfrodit najel domačega učitelja. Ob sprejemu na dvoru se Iztok zaljubi v Ireno, vendar pa nanj vrže oko

sama cesarica Teodora, ki si je v mladih letih služila kruh na ulici. Ta na dvoru prireja razkošne zabave in orgije, nedostojne krščanskega dvora, v času ko je cesar prezaposlen z vladanjem in državniškimi zadevami. Ogromno časa »enak apostolom« (kakor je samega sebe rad imenoval) porabi za načrtovanje in gradnjo Hagie Sofije, najlepše in največje cerkve tega časa, ki naj bo v čast modrosti in Bogu, v resnici pa časti cesarjevo oholost in samovšečnost. Neke temne noči se cesarica na skrivaj približa Epáfroditovi vili, v kateri prebiva Iztok. Izdaja se za Ireno, ki želi Iztoka spreobrniti, zato mu prebira in razlaga Evangelij po Mateju. Ob blisk strele Iztok spregleda prevaro in pahne cesarico od sebe, s čimer se ji na smrt zameri. Skupaj z ljubosumnim Azbadom, ki ga bolj kot neuslišana ljubezen do Irene pekli zavrnitev edine ženske na dvoru, skuje cesarica načrt, vrže Iztoka v najtemnejši del podzemnih ječ, ga priveže k jaslim kot žival in raztrosi novico, da je pobegnil. Poleg razkošnega in nerazumljivo potratnega življenja v Bizancu smo pričeli tudi idilične podobe življenja Slovanov kot pastirjev in poljedelcev, ki živijo v skromnosti, poštenosti in v sožitju z naravo, kljub poganstvu ali pa ravno zaradi njega. Starosta Svarun, Iztokov oče, je vrhovni starešina plemena, ki je v boju z Bizantinci predhodno izgubil svoje otroke. Na starost sta mu ostala le še Iztok, za katerega je prepričan, da je mrtev, saj je z Radovanom pobegnil naskrivaj in nihče ni vedel, kaj se je z njim zgodilo, in hči Ljubinka, ki mu nudi uteho. Lepo starostino hčer si poželi hunski kralj Tunjuš. Z njo se je pripravljen celo poročiti, vendar ga mlado dekle ne mara, saj je zaročena z Radom, sinom enega od starešin. Zato se Tunjuš odloči in jo ugrabi. V preteklosti se je skupaj s plemeni Slovanov in severneje živečimi sorodniki Anti bojeval proti Bizancu. Zdaj pa uživa v pozornosti, blišču in izsiljevanju cesarja. Ta mu podeljuje pravice in zlato, da bi zasejal kal sovraštva med Slovane in Ante. Ob medsebojnih sporih, bi bil Bizanc varen pred skupnim slovanskim napadom. In koliko resnice je skrite v tem ja mnogo, pre mnogo in večkrat bi morali prislunhiti romanu Pod svobodnim soncem, ali pa bi tokrat morali reči, podobnost z današnjim časom je zgolj naključna, ali pa ...

Nadškof bo blagoslovil cerkev na Češnjicah

Češenjska župnijska cerkev nad Blagovico je posvečena Karmelski Materi božji, zato se tudi hrib imenuje Karmelska gora.

DUŠAN ŠKRJL

Prva cerkev na tem kraju se omenja že leta 1471. V sedanji cerkvi, ki je bila zgrajena sredi 18. stoletja in posvečena 20. junija leta 1755, kraljuje Karmelska Marija z Jezusom v naročju.

Od zadnje posvetitve do danes je minilo dva stoletja in pol, kar se je poznalo tudi na naši cerkvi. Zato smo se farani skupaj z duhovnikom odločili obnoviti cerkev. Ker je ta projekt velik finančni zalogaj, smo zbranim sredstvom dodali tudi prostovoljna dela.

Dela se zaključujejo, zahvaljujemo se vsem za vsakršno pomoč in dar, namenjen obnovi Češenjski cerkvi, ki je krona naše fare.

19. septembra ob 10. uri ste prav pristrčno povabljeni vsi na obnovitveni blagoslov, ki ga bo podelil nadškof Alojz Uran.

Alenka, občinska svetnica

V eni prejšnjih števil Rokovnjača nas je urednica vprašala, kaj konkretnega smo kot svetniki naredili za našo občino, pa nameramo nisem poslala odgovora. Že takrat pa sem se odločila, da vam bom malo mojega razmišljanja napisala.

Pred štirimi leti sem se na prigovarjanje nakterih odločila, da kandidiram za svetnico v naš občinski svet. Moram priznati, da se mi ni niti približno sanjalo, v kaj se spuščam, mislila sem

si samo, da bom nalogi in odgovornosti zgotovo kos, saj svojih zasebnih interesov nikoli ne povezujem z drugimi, vedno imam svoje mnenje, poslušam pa tudi argumente drugih in se bom zato znala objektivno odločati, kaj je za našo občino dobro in kaj ne. In sem se ponosno in odgovorno po izvolitvi pognala v svet naše občinske politike. Tako sem ure in ure študirala gradiva za seje občinskega sveta, za seje odborov, katerih članica sem, brala zakone in občinske akte. Precej težko gradivo za razumevanje, vendar sem se prebijala skozi, saj sem hotela razumeti, za kaj glasujem.

V začetku mandata smo imeli z županom sestanek, s katerega sem prišla zelo zadovoljna, saj smo se dogovorili, da župan pripravi spisek projektov za naslednja štiri leta, kaj se bo v občini delalo, potem pa bomo skupaj določili prioritete in se dogovorili, kdo od nas bo na katerem projektu aktivno sedeloval in pomagal. Super! Vsi bomo vedeli (tudi svetniki), kaj se v naši občini dogaja, kaj se bo delalo in po kakšnem vrstnem redu, pa še aktivno bomo prostovoljno pomagali pri tem. Pa sem se zmotila. Takega spiska do danes še nisem videla, čeprav verjamem, da v županovi glavi obstaja (vsaj moral bi). Naša občinska uprava očitno tudi ni sposobna pripraviti predloga vizije – v katero smer naj bi se naša občina razvijala.

Pristojnosti Občinskega sveta so zelo omejene. Svetniki ne odločamo o tem, katera cesta se bo popravila. Svetniki ne moremo zamenjati zdravnika v zdravstvenem domu, če občanom ne bi ustrezal, ne moremo zgraditi doma za upokojece, ker v proračunu ni zadostnih virov, čeprav smo soglasni, da ga želimo

imeti. Skoraj nobena seja občinskega sveta ni bila, da ne bi vprašali, kdaj bomo za sprejem dobili prostorske akte, saj jih želimo sprejeti čimprej, pa jih še nismo dobili na mizo (v teh aktih je določeno, kaj je zazidljivo in kaj ne, kje je obrtna cona, kje se bodo lahko gradila stanovanja ali bloki, kje bi lahko imeli športno igrišče, ...). Sprejemamo pa občinske akte, ki nam jih v sprejemanje predlagajo župan, občinska uprava ali kateri drug organ, s katerim je občina povezana. Nič takega, kar bi se sami spomnili, ne moremo doseči, jaz pravim, da lahko samo preprečimo kakšno neumnost, če nam za to uspe pravočasno izvedeti. Na sejah smo velikokrat zastavili kakšno vprašanje, na katerega na žalost ob koncu našega mandata še vedno nismo dobili odgovora. Zaradi vsega tega sem se večkrat vprašala, zakaj se od občinskega sveta toliko pričakuje, saj večina odločitev ni odvisna od njega – najpomembneje je, kaj hoče in želi župan. Še vedno menim, da se v naši dolini ne moremo iti prave politike, ker smo posebna in edinstvena dolina, ki jo najbolje poznamo mi sami in se moramo zato o dogajanju v njej odločati tudi sami. Zato se mi je zdela edina logična pot, da sodelujem v Neodvisni listi »ZA ČRNI GRABEN«, ki se je vedno ukvarjala z našimi lokalnimi potrebami in problemi ter predlagala njihovo učinkovito reševanje.

Doma vsi vemo, kaj bomo letos delali, kaj imamo v planu drugo leto in kako naj bi bila videti naša hiša, ko bo gotova, pa tudi če bo gotova šele čez 15 let, ker finančno ne zmoremo prej. Je pač treba pošteno premisliti, kako najbolj optimalno porabiti težko zaslužen denar. Zakaj tega ne znamo narediti v naši občini? Opomba: članica nisem napisala zaradi prihajajočih volitev, ampak v odgovor vsem tistim, ki so me podprli.

ALENKA KLEMEN

Po gospodarskih kazalcih na 203. – po plačah pa na 5. mestu

Da smo po gospodarnosti z občinskimi sredsti in premoženjem na 203.mestu, je izračunala Fakulteta za upravo Univerze v Ljubljani ter to na svojih straneh kot v časopisih (Delo) tudi objavila, prav tako pa je bilo v tedniku Finance objavljeno, da smo po plačah v občini Lukovica na 5.mestu od 210 občin. Da smo po gospodarskih kazalcih nekje na sredini, ne drži, in je čisto zavajanje.

Kaj več kot sramotnega 203. mesta od te uprave niti ne gre pričakovati. Vodilni kader ni iz naše občine, prisotnost na delovnem mestu ter storilnost in odzivnost pa so na zelo nizki ravni. O neprijaznosti in aroganci pa je bilo nekaj že napisanega. Da so na pisarniških vratih sneli kljuko in namestili »bunke«, navadnemu občanu pove vse. Plače, (3.200 EUR) kot radi povedo, jim pripadajo po zakonu. Kaj pa delo? Kader izbira izključno župan sam. Domači ljudje razen za plačevanje položnic očitno niso dobri.

Pogodba za sporno prodajo zemljišča v Krašnji je bila napisana v enem popoldnevu, pogod-

ba za prodajo zemljišča ob pokopališču za širitve le tega v Rafolčah, pa je občinska pravdnica kljub zahtevam svetnikov pisala dve leti, v tem času pa se je prodajalec premislil in ostali smo brez potrebne širitve pokopališča, kljub velikemu številu priseljencev. Tak problem nas čaka v Lukovici, ko bomo dobili 800 do 900 novih občanov. Zidali se bodo visoki bloki, ki v naš prostor ne pašejo. Župana pa ne zanima, kje imamo vrtec, šolo in zdravstveni dom za toliko ljudi. Ko sem sam nasprotoval blokovni gradnji in zahteval, da ostane na tem mestu obrtna cona, sem bil s strani župana označen za nasprotnika razvoja. Kaj je že razvoj?

O razvoju in gospodarnosti v naši občini govorijo ljudje, ki nimajo niti dneva delovne dobe v gospodarstvu, ali pa so propadli podjetniki, in prav ti so županovi najožji sodelavci ter svetovalci. Potem ni čudno, da smo prodali vso občinsko srebrnino, imamo prazen proračun in kot kaže, bomo v kratkem ena najbolj zadolženih občin na prebivalca. Zato bomo za prizidek šest oddelčnega vrtca plačali 1.400.000 EUR, mengeško občino pa bo šest oddelkov stalo 550.000 EUR. (objava-Dnevnik)

Koliko bomo preplačali novo šolo, ki jo nujno potrebujemo? Kje je dom za starosnike na Prevojah? Kdaj bomo obnovili večino močno dotrajanih cest po občini? S takim gospodarjem in gospodarjenjem prav gotovo nikoli. Prostorski plan ima že devet let dolgo brado in še nič ne kaže, da se bo kaj spremenilo, zato ker županovi predlogi za množično pozidavo na državnih organih ne dobijo zelene luči, in zato predlog novega občinskega načrta tudi še ni bil predložen občinskemu svetu v obravnavo in potrditev. Župan je na ministrstvo za kmetijstvo podal predlog za pozidavo 108,4 ha najboljših kmetijskih zemljišč, od tega 80,37 ha hidromelioriranih zemljišč, kar je seveda ministrstvo 10.12.2008 kategorično zavrnilo. Ti nori hektari so namenjeni predvsem tujim investitorjem, našim občanom pa ne preostane drugega, kot da milostno čakajo. Imajo pa naši občani predvsem malo kruha in veliko iger, ter ogromno laži, zavajanja in sprenevedanja. Če smo po gospodarnosti na 203. mestu, smo pa po obremenitvah občanov na položnicah tik pod vrhom, kar pa našega župana niti najmanj ne skrbi.

Smo ali bomo postali koridor za državno infrastrukturo?

Čeprav občinska uprava, občinski svet, ter posebej za to ustanovljena komisija za spremljanje izgradnje novega plinovoda, vztrajno nasprotujejo načrtovani trasi »prenosnega« plinovoda M2/1 (od Rogaške Slatine do Vodice), ki bo poleg že obstoječe gospodarske javne infrastrukture znatno onemogočal razvoj občine, bo, kakor kaže, Geoplin, v posmeh nam, občanom, že začel z izgradnjo le tega.

V SD Lukovica ocenjujemo, da bo načrtovana trasa plinovoda pregrebo posegla v naš prostor, predvsem bi nas dolgoročno, v razvojnem smislu, trajnostno zavrnila in nas znova razvojno pahnila v srednji vek. Gre za to, da novi plinovod z varovalnim pasom poseže po celotni in edini ravnini Črnega grabna od Trojan, Blagovice, Krašnje, Lukovice, Prevoj do Rafolč, kjer preide v sosednjo občino Kamnik. Da se trenutno nekateri niti ne zavedajo resnosti položaja, naj opozorimo, da gre za 400 ha velik obseg najboljših kmetijskih in prostorskih zemljišč. Postavitev plinovoda bi bil samomor za trajnostni razvoj občine, za okolje pa posiljevanje brez primere.

Pa saj ste na oblasti, storite že kaj, boste dejali. Prav. Pa položimo račun. Očinski svet sestavlja 16 članov. Občinska organizacija SD je na zadnjih volitvah dobila dva mandata od 16 možnih in smo v več kot očitni manjšini in posebnega vpliva niti nimamo, v prejšnjem svetu pa žal, predstavnikov SD ni bilo. Pa vendar:

Saga in ideje o načrtovani trasi plinovoda segajo v leto 2004. Vse od takrat občina kot organ ostro nasprotuje predvideni trasi, predstavniki SD so bili edini, poleg svetnika Lada Goričana, proti načrtovani trasi plinovoda v Lukovici; ostali so slepo verjeli Geoplinu, da bo z omilitvenimi ukrepi v coni L6 »omilil ukrepe«. Na proteste SD, da bo načrtovani plinovod pregrebo posegel v prostor, smo od naše desnice dobili odgovor, da je pač država oziroma takratni minister za okolje Podobnik dal žegen in nimamo kaj. Vseeno se je na predlog SD župan modro odločil in ustanovil posebno komisijo, ki jo vodi, po našem mnenju izredno kompetentna oseba, g. dr. Kušar, predvsem da bi rešili, kar se rešiti da. Stališče komisije pa je jasno. Ostro nasprotuje načrtovani trasi in predlagala več kot 40 zahtevkov, zakaj nečemo plina tam, kjer se načrtuje.

Po toči zvoniti je prepozno? V SD Lukovica menimo, da ne, vseskozi smo kot alternativo predlaganemu planu predlagali, da če plin že mora biti, naj bo ob trasi avtoceste, ker bodo vplivi na okolje bistveno manjši. Seveda projektanti Geoplina o tem niso hoteli niti slišati. V SD Lukovica načrtovani trasi ostro nasprotujemo, saj smatramo, da smo v teh letih postali koridor za državno infrastrukturo. Skozi ozko dolino Črnega grabna že potekajo en plinovod, avtocesta, regionalna cesta, dva visoko-

Slika je simbolična in ni nastala na področju občine Lukovica.

napetnostna električna daljnovoda, vodovodni in kanalizacijski vodi, glavni optični kabel za vso Evropo, z načrtovano traso plinovoda ter obstoječim »potokom« Radomlja, pa bo prostor enostavno zapolnjen.

O problematiki smo v teh dneh že obvestili našega predsednika vlade Boruta Pahorja, da nam priskoči na pomoč in da na omenjenem področju ostro ukrepa ter da vlada naredi red, saj imamo argumentov več kot dovolj.

In, tudi pomoč ostali strank znotraj občinekg

sveta pričakujemo. Naj nas tokrat in vsaj enkrat združi interes, da tako velikega posega v prostor ne dovolimo pod nobenimi pogoji. In ker upanje umre zadnje, bomo v SD Lukovica do takrat ukrepali sami, če se nam v boju proti škodljivcem naše lepe občine Lukovica pridruži še kdo, pa je seveda več kot dobrodošel/a. Vse vaše predloge in težave nam lahko sporočite na elektronični naslov: Sd.Lukovica@gmail.com

OBČINSKA ORGANIZACIJA SD LUKOVICA

V OO SDS Lukovica vstopa vedno več novih članov

V OO SDS Lukovica smo veseli, da se v naš odbor včlanjuje vedno več novih članov, ki bi radi s svojim znanjem in izkušnjami pripomogli k boljšemu življenju in urejanju naše občine. Ljudje spoznavajo, da je potrebno v naši občini še veliko postoriti ter vzpostaviti boljše pogoje za prihod podjetnikov v našo občino. Z boljšimi pogoji bomo tudi vsi občani, posebej še mladi, stopili korak naprej. Tako bomo domače znanje, izkušnje in dobro delo uporabili v naši občini. Izvršilni Odbor OO SDS Lukovica je v teh vročih pole-

tnih dneh pripravljaj programske usmeritve za prihodnja štiri leta. Dober program bomo predstavili občanom na jesenskih lokalnih volitvah. Veliko naporov smo vložili v pripravo kandidatov za svetnike v občinskem svetu Občine Lukovica. Imamo dober in svež izbor kandidatov, ki bodo strokovno delovali v vseh delovnih organih občine Lukovica. Tudi s podporo neodvisnemu županskemu kandidatu bomo lahko program OO SDS za Lukovico lažje uresničili. Vzpostavljena bo zanimiva internetna stran OO SDS Lukovica z naslovom Občinski Odbor SDS Lukovica - www.sds.lukovica.sds.si, pobude in vprašanja pa boste lahko pošiljali na info@lukovica.sds.si. Vse občane jeseni vabimo na volitve, ker boste lahko glasovali za SDS.

OO SDS LUKOVICA

Pogled svetnikov neodvisne liste »Za Črni graben« na delo v iztekajočem mandatu

Za vsakim opravljenim delom si navadno naredimo obračun. Tudi ob zaključku volilno-mandatnega obdobja bi moralo biti tako. Je bilo uspešno, česa nismo uspeli uresničiti, je krivda za slabosti naša ali koga (tudi) drugega, so vprašanja, ki se nam ob tem zastavljajo. Vsi bi imeli najraje obračun s priokusom samohvale in obtoževanja drugih za slabosti. Kdo bo torej naredil realni, nevtralni in pošten obračun za vse, kar je bilo v teh štirih letih storjenega v naši občini in je bila to naloga župana, občinske uprave ali občinskega sveta? Za kaj si je kdo prizadeval in vendarle ni bilo kaj dosti storjenega? Vsebinska analiza ali vsaj statistični prikaz bi se spodobilo predstaviti našim občanom. Vsi ti podatki (avdio in tekstualni zapisi) seveda obstajajo. Mi smo svojega naredili in ga predstavljamo v močno skrajšani obliki.

Pa koga to pred novimi volitvami sploh zanima! Pomembno je, kako se volivcem predstaviti v svojem najlepšem sijaju. Oblast je pač sladka. Mnogi pozabljajo, da je največja oblast oblast nad samim seboj. Količine oblasti je na nivoju občine bolj malo, gre bolj ali manj za čast in pri županu za funkcionsko službo. To slednje pa za člane občinskega sveta ne velja, sploh če resno opravljaš to dolžnost. Proučevanje gradiv za seje občinskega sveta in njegovih delovnih teles, oblikovanje predlogov sprememb in dopolnitev, usklajevanje znotraj svetniških skupin, ažurno spremljanje zakonov in drugih predpisov, aktivno sodelovanje na sejah in še marsikaj drugega, je tisto, kar izdatno obremenjuje člane občinskega sveta. Žal to ne velja za vse enako. Za nekatere je bila glavna obremenitev fizična prisotnost na seji.

Če gradivo s predlogi dobro proučiš, je logično, da imaš nanj lahko tudi drugačne poglede kot tisti, ki ga je pripravil in predlagal. Pa to ne pomeni, da zaradi tega kompliciraš ali celo zaviraš razvoj občine.

Člani občinskega sveta iz vrst Neodvisne liste »ZA ČRNI GRABEN« neskromno ugotavljamo, da smo vestno izpolnjevali svoje obveznosti. Naši predlogi, teh pa ni bilo malo, so bili v večini tudi sprejeti. Kako številčno in vsebinsko konstruktivno smo sodelovali v razpravah, bi pokazala statistika ali pa tisti nepristranski opazovalci, ki so spremljali seje občinskega sveta. Ni prostora, da bi naštevali vse naše predloge, ki so izboljševali gradiva, zaključke ali občinske odloke in druge predpise, vse v korist občine in njenih občanov.

Pridružili smo se prizadevanjem drugih svetniških skupin, ko smo sprožili aktivnosti za izgradnjo prizidka k otroškemu vrtcu, k začetnim aktivnostim za prenovo in razširitev šole na Brdu, k poskusu pospešitve sprejema občinskega prostorskega načrta, k razreševanju problematike v zvezi z načrtovano gradnjo vzporednega plinovoda po vsej dolini Črnega grabna in še marsikaj drugega. Uspešnost razreševanja teh razvojnih sklopov občine je zelo različna.

Da v tem mandatu ni bil sprejet prepotrebni nov občinski prostorski načrt, ni edina krivda v spreminjanju zakona, ampak na žalost v drugačnem videnju župana na vprašanje novih obsežnih pozidav. Naša prizadevanja so bila usmerjena izključno v to, da se občinski prostorski načrt čimprej sprejme v nespornem obsegu, da bi s tem omogočili razvoja in razvoj občanom, ki živijo na območju občine, širitev pozidave oziroma priseljevanja pa v obsegu, ki bi bil sprejemljiv za družbeno infrastrukturo občine (šola, vrtec, zdravstvena postaja, dom starejših oseb, ipd.). Za predloge, ki

so jih občini posredovali občani po letu 1999, tako še vedno niso dobili odgovora. Spremembe prostorskega plana, ki so bile sprejete v letu 2005, so vključevale predloge, sprejete od občanov pred letom 1999. Drugačna predstavitev vzrokov, da ni bil v tem mandatu sprejet nov občinski prostorski načrt, bi bila izkrivljena in zavajajoča. »Kdor hoče, najde pot, kdor noče, najde izgovor«, pravi pregovor.

Nobenih oprijemljivih rešitev tudi ni bilo pri problematiki predvidene trase vzporednega plinovoda, ki poteka po vsej dolini občine. Občinski svet je zavrnil tako rešitev, saj preveč posega v uporabnost prostora, ki nam je ob izgradnji avtoceste še ostal po dolini Črnega grabna. Umestitev novega plinovoda bo imela posledice predvsem za naše zanamce, ki bodo imeli preveč razvojnih prostorskih omejitev, pa še rezervat za razširitev avtoceste se nam obeta v prihodnosti.

Temeljni očitek županu, ne glede na problematiko ali vrsto nalog iz pristojnosti občine, je po našem prepričanju v njegovi nepripravljenosti sprejemati stališča, ki so drugačna od njegovih, torej se ni pripravljen argumentirano pogovarjati in sprejemati kompromise.

Ker člani občinskega sveta iz vrst Neodvisne liste »ZA ČRNI GRABEN« morajo predobro poznati določeno problematiko z ekonomskega, finančnega, pravnega ali upravnega področja, pač nismo bili deležni odobravanja v primerjavi s tistimi, za katere so županovi predlogi vedno odlični. Take svetniške skupine ali posamezniki so županu in občinski upravi najbolj zaželeni. Toda mi nismo taki, zato se z enakimi izhodišči kot v iztekajočem mandatu pripravljamo na novo volilno obdobje v »ZA ČRNI GRABEN« neodvisni listi.

Malce zdravega razuma, malce strpnosti, občutka za skupinsko delo in odgovornosti – kako lepo bi se dalo upravljati z našo prelepo dolino Črnega grabna in hribi, ki jo obdajajo.

Vabimo vas k podpori in sodelovanju.

LADO GORIČAN, ALENKA KLEMEN IN TOMAŽ ANDREJKA,
»ZA ČRNI GRABEN«, NEODVISNA LISTA

Osnovna organizacija Desus Lukovica

Osnovne usmeritve, ki bodo rdeča nit v delovanju Desus Lukovica so:

- Strpnost in medsebojno spoštovanje, pravičnost
- enakomernejša razdelitev občinskega proračuna za vse občane v vseh KS po vsej občini predvsem v bodoče, ker bo občina odmerjala odstotek davka na nepremičnine svojim občanom
- skupno iskanje novih razvojnih gospodarskih možnosti in povezovanje z ministrstvi za okolje in prostor, družino in socialo in ministrstvom za pokrajine
- izboljšati kakovost življenja v občini za vse generacije: izgradnja doma starejših občanov z nudenjem dnevnega varstva, prehrane in prostorom za skupna druženja tudi za izven, krepitev mreže prostovoljstva, skrb za varovanje okolja, vzpodbujanje razvoja turizma na podeželju in izgradnja športno rekreativnih objektov za vse generacije
- izkušnje in novi ljudje prinesejo nove ideje v Občinski svet

OO DESUS LUKOVICA

veterinarska ambulanta

NOE

**AMBULANTA IN TRGOVINA
ZA MALE ŽIVALI**

Vaška pot 38a, Radomlje

**Odprto: pon - pet 9.00 - 19.00
sob 9.00 - 13.00**

telefon: 0599 - 58 - 914, 070 - 550 - 590

<http://veterina-noe.net>

Srečanje članov in simpatizerjev Slovenske ljudske stranke v Lukovici

Stanislav Smrkol, Tomaž Močnik, Tomaž Urbanija

V sredo, 18. 8. 2010, so se zbrali člani in simpatizerji Slovenske ljudske stranke v Lukovici. Namen srečanja je bilo izmenjava mnenj in dobrih predlogov za razvoj občine Lukovica, predstavitev kandidata za župana Stanislava Smrkola ter izvolitev kandidatke in kandidatov, ki bodo predstavljali stranko na volitvah za občinski svet.

Poleg članov in simpatizerjev Slovenske ljudske stranke v Lukovici, so se srečanja udeležili tudi predstavniki drugih strank in neodvisnih list, ki podpirajo kandidato Stanislava Smrkola za župana Lukovice. Stanislav Smrkol je v predstavitvi izpostavil dolgoletno zavlačevanje sprejetja prostorskega plana, po njegovih besedah se mora sprejeti nemudoma, ker številnim občanem in občanom onemogoča gradnjo stanovanjskih hiš.

Za župansko kandidato v Občini Lukovica se je odločil, ker vidi številne nove priložnosti za boljši in hitrejši razvoj občine, na vseh področjih, po drugi strani pa verjame, da lahko vsem, ki tu živijo, prisluhne in pomaga pri marsikaterih nerešenih zadevah. Izpostavil je dolgoletno zavlačevanje sprejetja prostorskega plana, po njegovih besedah se mora sprejeti nemudoma, ki številnim občanem in občanom onemogoča gradnjo delavnic in prizidkov na lastni zemlji, kar se je veliko nejevoljo med občanami in občani.

Prepričan je, da občina potrebuje dobrega in skrbnega gospodarja, z izkušnjami v gospodarstvu in poudaril, da bo kot župan prisluhnil ljudem, jih povezoval ter v sodelovanju s svetniki deloval z golj in samo v dobrobit občine Lukovica.

»Kandidiram za župana občine Lukovica, ker mi ni vseeno za prihodnost naših krajev, verjamem, da si ljudje v Občini Lukovica zaslužijo več, sem proti temu, da se negospodarno razpolaga z denarjem, preveč je projektov, ki smo jih krepko preplačali, hkrati pa slabo izkoriščamo našo strateško lego in avtocestno povezavo,« je povel Smrkol.

Zbrane je pozdravil tudi predsednik občinskega odbora Slovenske ljudske stranke Lukovica, Tomaž Urbanija, poudaril je, da se moč in članstvo v Slovenske ljudski stranki ponovno krepi, lukoviški občinski odbor pa tesno sodeluje s centralo stranke v Ljubljani in s predsednikom mag. Radovanom Žerjavom. Povedal je, da bi morali ljudje v manjših občinah kandidate za župane oceniti predvsem po njihovi človeški plati in ločiti t. i. »igralce« od res pravih kandidatov. Po njegovem mnenju mora biti župan ljudski človek, župan vseh občanov in občanov, ne pa da si okoli sebe nabira peščico somišljenikov, ki želijo obvladovati občino in ustvarjajo razdor med ljudmi. Poudaril je še, da je želja številnih občanov, da Smrkol ob izvolitvi za župana najprej sname okrogle kljuke na vratih zaposlenih v upravi. Dodal je, da Stanislav Smrkol uživa veliko zaupanje in podporo tudi v predsedstvu stranke.

Na podlagi Zakona o volilni kampanji (ZVOLK – B, Ur. l. RS, št. 103/06) in Odloka delovanju in izdajanju občinskega glasila Občine Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 01/09) ter soglasjem Občinskega sveta Občine Lukovica, določa uredniški odbor občinskega glasila Rokovnjač naslednja

Pravila za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov političnih strank in drugih predlagateljev ter njihovih programov za lokalne volitve 2010

1.

Navedena vsebina pravil izrabe brezplačnega oglasnega prostora občinskega glasila Rokovnjač ima namen zagotoviti enakopravno obravnavo mnenj kandidatov ter političnih strank in drugih predlagateljev kandidatov pri predstavitvi kandidatov in njihovih programov za izvedbo lokalnih volitev za leto 2010.

2.

V javnem glasilu Občine Lukovica se za predstavitev kandidatov vseh predlagateljev za kandidiranje na lokalnih volitvah 2010, nameni polovica strani brezplačno, in sicer za vsakega predlagatelja (politične stranke, skupine volivcev).

Vsaka dodatna objava, ki presega polovico brezplačne strani, je plačljiva skladno z določili Odloka o delovanju in izdajanju občinskega glasila Občine Lukovica (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 01/09).

Na željo posameznih političnih strank ali posameznih kandidatov, glede dodatnih objav in predstavitev mnenj, ob upoštevanju razpoložljivega oglasnega prostora, bo uredniški odbor zagotovil skupno objavo na eni strani javnega glasila.

3.

Pred objavo predstavitev kandidatov posameznih predlagateljev, opravi uredniški odbor žreb o vrstnem redu objav. Pri žrebu lahko sodelujejo predstavniki predlagateljev.

4.

Uredniški odbor bo v skladu s temi pravili objavil vse predstavitve, ki jih bodo predlagatelji posredovali uredniškemu odboru do 17.09.2010 in bodo objavljena v septembrski številki občinskega glasila Rokovnjač.

5.

Pravila za izrabo brezplačnega časopisnega prostora občinskega glasila Rokovnjač potrdi Občinski svet Občine Lukovica, veljati pa pričnejo naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Lukovica.

Z dnem objave teh pravil prenehajo veljati Pravila za izrabo časopisnega prostora za predstavitev kandidatov političnih strank in drugih predlagateljev ter njihovih programov (Ur. vestnik Občine Lukovica, št. 6/06).

OBČINA LUKOVICA

OBČINSKO GLASILO OBČINE LUKOVICA
UREDNIŠKI ODBOR

ODGOVORNA UREDNICA

KATARINA KARLOVŠEK

HP Commerce **080 22 36**

Za toplo zimo in pomlad kurilno olje Hubal

www.hp.commerce.si

Srečanje društev

Izboljšanje sodelovanja društev z občinami

Litija, 21.6.2010 – Pobuda MOJA DRUŽBA je zaživela. Na srečanju predstavnikov društev, ki smo ga 16. junija 2010 organizirali v okviru projekta Stišiča NVO Osrednjeslovenske regije, v Gasilskem domu v Krašnji, smo skupaj oblikovali vzorce dobrega sodelovanja med društvi in občinami.

Z vprašanjem »Kaj bi vi naredili, če bi bili župan?« smo dobili odgovore, kaj si društva želijo od županov. Izpostavljeni so bili predlogi, ki niso povezani z denarjem, saj se društva zavedajo omejenih sredstev občinskih proračunov. Društvom zelo veliko pomeni, če se župan udeleži prireditev, ki jih organizirajo in s tem potrdi dobro delo, ki ga opravljajo v družbi, kar je spodbuda društvu za naprej. Menijo tudi, da bi morala biti občina seznanjena s programi društev, zato predlagajo vsakoletna srečanja vseh društev z občinsko upravo. To bi pripomoglo k boljši povezanosti društev med seboj, boljši vključenosti društev v občinske programe, kot tudi seznanjanje društev z občinskimi aktivnostmi. Prav tako bi župan imel večji pregled nad realizacijo programov in s tem tudi nadzor nad porabo občinskih sredstev za delovanje društev. Društva si želijo tudi podporo občine pri računovodskih opravilih, pri pisanju razpisov, predvsem pa je velika želja po društvenih prostorih, ki bi jih morala zagotoviti občina.

Tudi na vprašanje »Kaj lahko društva naredijo za občine?« smo dobili zanimive odgovore. Po mnenju sodelujočih društev zelo dobro predstavljajo svojo občino na predstavitev v različnih krajih po Sloveniji in tudi v tujini, organizirajo in pomagajo pri organizaciji dogodkov za občanke in občane, predvsem pa ponujajo programe za prostochasne aktivnosti tako otrok kot starejših.

Celotna pobuda MOJA DRUŽBA je usmerjena v izboljšanje položaja nevladnih organizacij, predvsem boljšega sodelovanja z občinami. Več o

pobudi si lahko preberete na spletni strani www.mojadruzba.si, kjer se vsa društva, ki pobudo MOJA DRUŽBA podpirate, lahko vpišete na seznam podpornikov akcije. Na strani boste našli tudi vse županske kandidate, podpornike akcije, ki se bodo zavzemali za boljše sodelovanje društev in občin. Izkoristite priložnost predvolilnega časa in opozarjajte županske kandidate o pomenu društev v lokalnem okolju.

TJAŠA BAJC
STIŠIČE NVO SRCA SLOVENIJE

Abrahami vse dežele, združite se!

Leto 1960 je bilo prav posebno leto. V Egiptu so začeli graditi Asuanski jez, v Švici so prvič zagnali pospeševalnik atomskih delcev in dali ženskam volilno pravico. ZDA so odobrile prve kontracepcijske tablete, tamkajšnje restavracije so začele streči temnopoltim gostom, na predsedniških volitvah pa je zmagal John F. Kennedy. To je bilo tudi leto, ko so se rodili ljudje, ki so za seboj pustili ali še puščajo sled: nogometaš Diego Armando Maradona, voznik formule 1 Ayrton Senna in teniški igralec Ivan Lendl, irski pevec Bono, filmski igralci Hugh Grant, Antonio Banderas in Jean-Claude Van

Damme. Poleg njih se je leta 1960 rodilo še kar nekaj srčnih ljudi, ki jim ni vseeno za svet in ljudi okoli sebe. Vsaj del smo jih združili v projektu ABRAHAMOV KLJUČ SRCA SLOVENIJE 2010. ANDREJA ČOKL

Projekt Abrahamov ključ je lani ob svojem 50. rojstnem dnevu začrtal podjetnik Jože Kos, ki je z namenom postavitve novih orgel v župniji na Polšniku pri Litiji zbral 50 lanskih petdesetletnikov iz vseh koncev Slovenije. Na drugi dan praznovanja so se med obiskom Srca Slovenije ustavili tudi v naši občini in takrat se je rodila ideja, da bi leta 2010 abrahamovci skupaj praznovali na Domačiji Rus. Ker ima Lukovica dolgo in bogato tradicijo rejništva, so se organizatorji odločili, da v projektu zbrana sredstva namenijo otrokom iz rejniških družin. Med drugim jih bodo popeljali na zabaven izlet in z akcijo tudi širšo javnost opozorili na težave, s katerimi se spopadajo rejniki in rejenci v Sloveniji.

Letošnji slavlenci se bodo prvič srečali že 17. septembra na Polšniku, sicer pa bo prvi dan skupnega praznovanja 2. oktober. Na Domačiji Rus se obeta zabaven kulturni in glasbeni program, katerega namen je, da se abrahami s svojimi povabljeni poveselijo, spoznajo in predstavijo, spregovorili pa bodo tudi o rejništvu. Drugi del praznovanja bo slavlence in njihove partnerje popeljal v Kamnik, na Bogenšperk in Vače, učenci brdske šole pa jim bodo predstavili Lukovico in rokovnjače. Izlet bodo končali v zidanici na Hrastovem. Tretji del praznovanja zaenkrat še ostaja skrivnost, namignimo le, da so lanski slavlenci Abrahamov ključ ponesli v evropski parlament v Bruselj.

Če ste (ali še boste) tudi sami letos dopolnili 50 let, pa bi radi svoj jubilej slavili nekoliko drugače, naredili nekaj dobrega in spoznali zanimive ljudi iz vse Slovenije, ki z vami delijo letnico rojstva 1960, se jim pridružite tudi vi! Če so ta leta že za (ali še pred) vami, pa morda poznate koga, ki je/bo letos srečal abrahama, opozorite ga na projekt! Seveda lahko s donacijami za rejniške otroke sodelujete tudi tisti posamezniki ali podjetja, ki vam je všeč sama zamisel in se štejete med srčne ljudi.

Več informacij lahko dobite pri vodji projekta Sreču Orsagu (040 665 503) in vodji Domačije Rus Tanji Šubelj (051 604 209) ali na e-naslovu Abrahamov.kljuc@gmail.com.

Šola, šola ... Veselje in skrbi

Počitnice se nezadržno približujejo h koncu, skrb za šolo je vse večja. Prav je tako. Dve leti smo že preživeli skupaj v dobrem in malo manj dobrem. A splošna ocena je zelo dobra.

Kljub temu, skrbi ostajajo. Zakaj? Preprosto zato, ker ne vem, kako bo v jeseni z vrtcem, s prostori v šoli in še bi lahko naštevala. Pa gremo po vrsti.

Lansko šolsko leto je bilo dokaj burno. Najprej se je pojavil problem prostorske stiske vrtca (ta ni od tega šolskega leta), premalo kapacitet, saj je bilo zavrženih veliko število otrok.

Jeza staršev je upravičena, saj je po zakonodaji občina dolžna zagotoviti zadostno število prostih mest. Vem in verjamem, da to ni tako preprosto, a kljub temu se je k zadevi s pomočjo občinskega sveta pristopilo odgovorno.

Žal postopki niso bili pripeljani do te stopnje, da bi se lahko z gradnjo začelo. Zato nisem želela podpisati odločb o sprejetju, saj nisem imela nobenega zagotovila, da bo vrtec zgrajen do roka – torej do septembra. Starši so dobiličasne odločbe, kar pa je povzročilo kar nekaj jeze in hudovanja, a to popolnoma razumem, saj če nimaš varstva, pa veš, da moraš v službo, je izredno težko.

Vzporedno s postopki izgradnje vrtca, pa se je začelo razmišljati tudi o reševanju problema šole. Večkrat slišim, kaj želi ta ravnateljica. Jaz ničesar – vse kar želim zase, imam. Želim pa, da imajo otroci ustrezne pogoje za delo v šoli, kjer prebijejo kar nekaj ur dnevno.

Še kako je težko, ko nimaš prostora, kamor se lahko umakneš, imaš sestanke s starši, otroki, ne da bi te motili. Trenutno žal pač to ni možno.

Ob pregledu obstoječih prostorov strokovnjakov za požarno in potresno varnost, so rezultati pokazali, da šola požarno in potresno ni varna, kar nam je ob predstavitvi idejne zasnove nadgradnje in novogradnje v lanskem šolskem letu predstavil tudi Boris Briški - arhitekt.

Ko smo na občini imeli sestanek delovne skupine za reševanje problematike šole, smo pregledali možnosti za nadgradnjo in novogradnjo. Vsi smo se strinjali, da nadgradnja ni ustrezna (spomeniško

varstvo, prostorska stiska itd.), ovira pa je tudi v tem, da bi se v času gradnje učenci morali izseliti – saj ni mogoče izvajati programa in gradnje skupaj in, da kljub nadgradnji še vedno ni možno zagotoviti zadostnega števila prostorov (še vedno manjkata dve učilnici).

Idejna zasnova je bila po predstavitvi na občini predstavljena tudi svetu staršev ter delavcem šole in bili so mnjenja, da je idejna zasnova izredno dobra, in da je k zadevi potrebno pristopiti čim hitreje. Ob tem bi še enkrat rada poudarila, da se nam približuje leto 2011/12, ko se prične obvezno izvajati drugi tuj jezik in potrebujemo dodatne tri učilnice.

Potrebno je torej narediti vse korake za začetek reševanja prostorske stiske šole, da ne bo ostalo samo pri idejni zasnovi!

V primeru, da se k reševanju problematike šole ne pristopi, poudarjam, da bo potrebna popolna obnova vseh napeljav (električne, vodovodne itd), sanacija in preureditev WC, zamenjati okna, dozidati dodatne učilnice za drug tuj jezik, sanirati kuhinjo, povečati jedilnico in zamenjati kritino.

Večino teh sanacijskih predlogov smo imeli že v finančnih planih nekaj let, a se zaradi zavedanja, da bi bilo bolje denar porabiti za dolgoročno rešitev, ne pa za dve ali tri leta, pa se bi nato gradilo na novo, vseh načrtovanih predlogov ni izpeljalo.

V nedogled pa se predlaganim vzdrževalnim delom ne bomo mogli odpovedovati in jih predstavljati na naslednja leta, ker stavba ni več varna.

Zato menim, da bo potrebno v naslednjem letu vse sile upreti v dolgoročno rešitev prostorske stiske tako vrtca kot šole, da bomo vsi zadovoljni, saj po trenutnih razpoložljivih kapacitetah ne moremo sprejemati še dodatnih otrok, vemo pa, da se ljudje priseljujejo, pričelo pa se je tudi s pripravo novogradnje stanovanjskega naselja.

Upam, da bom v prihajajočem šolskem letu lahko govorila o resnih pripravah na gradnjo šole in o zaključeni gradnji dodatnih prostorov vrtca.

Ob koncu bi želela vsem učencem, staršem in občanom zaželeti čim lepše jesenske dni in veliko druženja v novem šolskem letu.

RAVNATELJICA

Tejina srebrna medalja na spomladanskem krosu

Teja Zakrajšek je na spomladanskem krosu prejela srebrno medaljo. Ob tem uspehu sem jo povprašala še nekaj stvari o sebi in njenem razmišljanju. Nastal je naslednji pogovor. TINA UŠTAR

Teja, kako bi se predstavila?

Ime mi je Teja. Pišem se Zakrajšek. Doma sem v Krajnem Brdu nad Krašnjo. Stara sem 12 let in hodim v 6. razred Osnovne šole Janko Kersnik v Lukovici. V šoli imam najraje geografijo in telovadbo. Trikrat na teden hodim še na atletiko.

Kaj rada počneš v prostem času?

V prostem času se vozim s kolesom ali z rolerji, rada se smejim in pogovarjam s sošolkami. Rada se tudi igram z bratcem Maticem, ki je star 3 leta in hodi v vrtec.

Imaš kakšnega vzornika/vzornico?

Zaenkrat nimam nobenega vzornika.

Kaj ti pomeni medalja na krosu?

Pomeni mi vzpodbudo za nadaljnji trening in tekmovanja.

Katere športne uspehe si že do sedaj dosegla?

Bila sem najboljša športnica v 2. razredu, 1. mesto na Heliosovem teku 4200 m (absolutno ženske), 1. mesto okoli Gradiškega jezera med pun-

camu U12, 1200 m, 2. mesto na Virskem krosu letnik 1998 deklice ...

Kaj si želiš v bodoče?

Da bom zdrava in da bi lahko še naprej trenirala atletiko.

**AVTO ŠOLA
LONČAR**

Avto šola Lončar, d.o.o.
Slamnikarska cesta 3b
1230 Domžale

Tečaj CPP: **13.09.2010**

Vpisujemo v tečaje za izpit za **traktor,**
viličar, tgm ter za **voditelje čolnov.**

Prijave in informacije: **031/209 501**

Projekt zdrav življenjski slog v osnovnih šolah

Na javni razpis Ministrstvo za šolstvo in šport za izvajanje projektov s področja socialnih in državljskih kompetenc, ki je podprt s strani Evropskega socialnega sklada, se je Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije prijavil na razpis s projektom Zdrav življenjski slog v osnovnih šolah.

V projektu kot konzorcijski partnerji Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije smo sodelovale samo štiri osnovne šole, ki smo Zdrave šole že od 1. kroga vključevanja v mednarodno mrežo Zdravih šol, in sicer OŠ Janka Kersnika Brdo, OŠ Cirila Kosmača, Piran; OŠ Bistrica ob Sotli, Bistrica ob Sotli; OŠ Prežihov Voranc, Maribor.

Ožji delovni tim na naši šoli pa smo: vodja projekta Diana Šumenjak, ravnateljica Brigita Nojič, Simona Zaveršnik, Maj Molgen, Irena Vodušek.

Kratek opis projekta

Osnovni namen projekta je bil na podlagi analize stanja razviti model, ki bo vključil vsebine zdravega življenjskega sloga z možnostjo medpredmetnega povezovanja v redni in izredni kurikulum v OŠ za vse učence, z namenom povečevanja in razvoja človeških virov, ki bodo skozi prizmo vseživljenjskega učenja dolgoročno pomenili po eni strani dvig kakovosti življenja posameznika in po drugi strani dvig kakovosti vzgojno-izobraževalnega sistema na celoviti vertikali.

V projektu smo se lotili razvoja modela za vključevanje tem zdravega življenjskega sloga v izvedbeni kurikulum. Pri tem smo združili in povezali znanja ter koncepte iz različnih strok in področij. Izhajali smo iz konceptov vseživljenjskega učenja, razvoja človeških virov, socialnih kompetenc, trajnostnega razvoja, krepitev varovalnih dejavnikov, preprečevanja motenj in zasvojenosti ter promocije pozitivnega zdravja.

Zdrav življenjski slog je ključnega pomena ne samo za zdravstvene kazalnike, ampak tudi za ekonomske, socialne in druge kazalnike, saj je zdravje osnova tudi za učno, delovno in državljansko aktivnost in učinkovitost.

V samem projektu smo se šole, ki delujemo v projektu, lotevale različnih tematik, ki so povezane z zdravjem, tako je naša šola delovala na področju odvisnosti (alkohol, tobak...), OŠ Bistrica ob Sotli je delovala na področju prehrane, OŠ Prežihovega Voranca v Mariboru na področju duševnega zdravja in OŠ Cirila Kosmača v Piranu na področju gibanja. Tako smo zajeli vse bistvene determinante zdravja.

Časovna opredelitev projekta:

Projekt je trajal dve leti, natančno od 01.12.2008 do 31.08.2010.

Plan aktivnosti za to obdobje, kaj smo že naredili in kaj nas še čaka:

- Zasnova razvoja modela (delovni sestanki s strokovnjaki IVZ in konzorcijskimi partnerji) od 1.12.2008 do 15.01.2009.
- Uvodno izobraževanje za učitelje, izvedba srečanja s poročilom od 06.01.2009 do 15.02.2009.
- Analiza stanja in analitsko poročilo 01.01.2009 do 30.04.2009 (izšla je delovna verzija analitskega poročila, avtorji so strokovnjaki na IVZ).
- Izvedba fokusnih skupin in vsebinsko poročilo 01.02.2009 do 15.06.2009.
- Pregled kurikula po triadah, nato supervizijska srečanja, zapisniki, predlog medpredmetnega vključevanja vsebin zdravja od 28.02.2009 do 31.12.2009.
- Razvoj učnih ur po triadah in supervizijska srečanja, zapisniki, predlog medpredmetnega vključevanja vsebin zdravja od 15.05.2009 do 31.03.2010.
- Pilotsko izvajanje ur (izvedena učna ura) od 01.09.2009 do 15.05.2010.
- Evalvacija izvedenih ur, supervizijska srečanja, evalvacijsko poročilo, prilagoditev učnih ur, gradiva, metodologije modela po potrebi od 01.09.2009 do 25.06.2010.
- Organizacija srečanja, izvedeno srečanje s predstavniki modela Zdrav življenjski slog v OŠ, poročilo o izvedbi srečanja od 15.02.2010 do 30.04.2010.
- Priprava smernic za medpredmetno vključevanje vsebin zdravja v kurikulum, smernice za medpredmetno vključevanje vsebin zdravja v kurikulum od 01.01.2010 do 31.07.2010.
- Organizacija konference, izvedba konference in poročilo o sklepih konference od 15.03.2010 do 15.06.2010.
- Priprava končnega poročila in končno poročilo od 15.05.2010 do 31.08.2010. Izdaja priročnikov za učitelje.

Iz opisa posamezne aktivnosti je razvidno, kaj smo in kaj še bomo počeli v času trajanja projekta ter kakšen bo naš konkreten rezultat.

DIANA ŠUMENJAK

SPEC. MANAGEMENTA V IZOBRAŽEVANJU

Šahovski turnir kot zaključek šahovskega krožka na OŠ Janka Kersnika

Pred zaključkom šolskega leta je bil izveden šahovski turnir učencev šahovskega krožka, na katerem so lahko pokazali vse znanje, ki so ga nadgradili tekom leta. Spet je zmagal – kot lansko leto – Gašper Kveder, ki v razredu sicer ne blesti, vsem nasprotnikom pa je pokazal dobro šahovsko znanje in miselno zvitost, s katero je premagal vse po vrsti. VIKTOR JEMEC

Krožek se je izvajal po eno šolsko uro v učilnici v prvem nadstropju v ponedeljkih od 15.00 do cca 16. ure. Sodelovale so tri učence (Maja Pungerčar, Nežka Smrkolj in Maša Golob) in devet učencev (Lovro Kveder, Gašper Kveder, Urban Štifter, Janez Štrukelj, Matic Poznič, Luka Poznič, David Pristov, Andraž Golob in Nejc Dolinšek). Udeležili smo se tekmovanja posameznikov na regijskem tekmovanju v Domžalah 1. decembra 2009. Gašper Kveder je bil četrti in se za las ni uvrstil na državno prvenstvo. Ekipnega tekmovanja se zaradi bolezni učencev nismo udeležili.

V okviru šahovskega krožka je bil organiziran šolski šahovski turnir šahistk in šahistov po Bergerjevem sistemu, to je vsak z vsakim po 15 minut na vsakega igralca. Tekmovanje je bilo izvedeno 14. in 21. junija 2010 na OŠ Janka Kersnika. Rezultati za prva štiri mesta pri fantih so naslednji: 1. Gašper Kveder, 2. Nejc Dolinšek, 3. Urban Štifter in 4. Lovro Kveder. Pri dekletih je zmagala Maja Pungerčar, druga pa je bila Nežka Smrkolj.

Zahvaljujemo se vodstvu šole za pomoč in sodelovanje.

Večina šahistk in šahistov krožka, zmagovalci in zmagovalci s knjižnimi nagradami, ravnateljica Brigita Nojič in mentor Viktor Jemec

Robert Kotnik 40. maratonec v Evropi

Robert Kotnik se je s slovensko atletsko reprezentanco udeležil Evropskega prvenstva v atletiki 2010, ki je potekalo od 26. julija do 1. avgusta v španskem obalnem mestu Barceloni. Pomeril se je z elito evropskega maratona in dosegel odlično 40. mesto. Maratonu (42,195 km) je bil namenjen zadnji dan prvenstva, na njem pa so med 64 udeleženci nastopili tudi trije slovenski tekači: Robert Kotnik, Anton Kosmač in Primož Kobe.

Proga štirih krogov s skupno sto metri višinske razlike se je vila po ulicah veličastne Barcelone, mimo čudovitih znamenitosti španske prestolnice: Gaudijeva hiša Batllo, Slavolok zmage, trg Catalunya, Kolumbov spomenik, cerkev Sagrada Familia ... Tekmo so oteževale vremenske razmere vročega poletja, saj

so bile temperature izredno visoke, vlaga v zraku pa zelo velika. Temu so podlegli mnogi maratonce, saj jih je kar 19 od 64 odstopilo. Robert se je vztrajno podal poti cilju in ga tudi dosegel ter pristal na 40. mestu, ekipno pa je skupaj s Kosmačem in Kobetom za Slovenijo dosegel 8. mesto.

Robert, ki je imel še vse lansko leto rehabilitacijo zlomljenega gležnja in je bil izjemno zadovoljen, da je sploh prišel na evropsko prvenstvo in tekmo končal, je v cilju povedal: »Vesel sem, da sem sploh tukaj in da sem prišel v cilj. Mogoče sem celo bolj srečen, kot zmagovalc. Upam, da bom s pomočjo fizioterapevtov dosegel popolno gibljivost gležnja. Cilj je doseči normo za nastop na olimpijskih igrah v Londonu.«

Robert sedaj nadaljuje s treningi v skupini najboljših slovenskih maratoncev pod trener-

skim vodstvom Romana Kežarja, slovenskega rekorderja v maratonu. Ponovno se bo s tekme pomeril že konec oktobra na Ljubljanskem maratonu in nato novembra na maratonu v Torinu, kjer bo poskusil doseči normo za nastop na svetovnem prvenstvu 2011 in olimpijskih igrah 2012 v Londonu, kar je njegov glavni veliki cilj. Držimo pesti zanj! Robert se iskreno zahvaljuje vsem navijačem za vzpodbudne besede in želje ter vsem, ki so stiskali pesti in trepetali pred televizijskimi zasloni. Zahvaljuje se tudi vsem sponzorjem za pomoč: RE/MAX SLOVENIJA nepremičnine, Občina Lukovica, Zavarovalnica Maribor, Dorneo, Gipus in BS tehnik.

BESEDILO: VESNA

FOTO: ARHIV ROBERT KOTNIK

Robert Kotnik – pred startom

Robert Kotnik – Na progi v Barceloni

Tanita F. Demšar med zmagovalnim nastopom.

Lukovčanke uspešne v Domžalah

3. julija so nekatere lukovške kotalkarice članice Kotalkarsko drsalnega kluba KDK Domžale nastopile na tradicionalni mednarodni tekmi Pirueta 2010 v Domžalah. Med tekmovalkami iz slovenskih in italijanskih klubov so osvojile nekaj visokih uvrstitev.

IGOR FABJAN

Edini klubski kotalkar Blaž Kovač je osvojil 1. mesto med cicibani, v kategoriji E pa je bila zmagovalka Tanita Fabjan Demšar. Z dobrimi uvrstitvami se lahko pohvalita tudi Trnjavčanki sestre Pestotnik. Maša je v svoji kategoriji dobila pokal za osvojen 3. mesto, Anja pa je bila v skupini D četrta.

Blaž Kovač je med cicibani osvojil 1. mesto.

Pomladna Futsal liga v Blagovici

Naše društvo je letos že drugič organiziralo pomladno futsal ligo, ki smo jo uspešno izpeljali do konca. Tekmovalo je 10 ekip iz okolice po enokrožnem ligaškem sistemu. Aleš Podbelšek

Začeli smo 27. marca in končali 5. junija, tekme so bile ob sobotah zvečer na stadionu v Blagovici. Ekipa so pokazale veliko nogometnih veščin in na 45 tekmah dosegle 237 zadetkov. Tekmovalci prihajajo iz različnih občin vseh starosti, mogoče bi toplejše vreme privabilo tudi več navijačev in nogometnih privrženecv, ki jih že sedaj ni manjkalo.

Vrstni red ekip:

1. ŠD Krašnja
2. ŠD Tuhinj
3. Veveričke
4. Blagovica
5. ŠD Trojane
6. FC Fatarljoti
7. ŠD Šmartno
8. Talenti
9. Young boys 09
10. ŠKD Bregar

Najboljše tri ekipe

Podelili smo pokale in denarne nagrade najboljšim trem ekipam, pokal za naj strelca sta osvojila kar dva igralca, ki sta dosegla po 11 zadetkov (Lovro Pogačar in Matjaž Osolin), pokal za naj vratarja je prejel Damijan Umek (ŠD Krašnja), pokal za fair play pa ekipa Young boys 09. Več o ligi si lahko ogledate na spletni povezavi http://www.kapodol.com/Blagovica_letna_liga/2010/stage00.php Zahvaljujemo se vsem, ki ste nam pomagali izpeljati ligo in jo uspešno pripeljati do konca v upanju, da nam bo to uspelo tudi naslednjo pomlad.

*Tiho in hitro si odšla od nas,
draga mama, babica, prababica, sestra in teta*

Mihaela Magister roj. Bizjak

Zadnjih šest let si mirno preživela z nami v Trnjam. Vsem se zahvaljujem za izrečena sožalja in darovane sveče.
Od nje smo se poslovili v ožjem družinskem krogu 21. julija 2010.

Hči Tatjana Panič

*Dom je prazen in otožen,
ko te več med nami ni,
nam pa žalost srca trga,
solza lije iz oči.*

ZAHVALA
Mnogo prežgoda je sklenil svojo življenjsko pot
naš dragi mož, ati, dedi

Stane Florjančič iz Podsmrečja 6a pri Blagovici.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, podarjene sveče in cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo pogrebni podjetju Vrbančič za izredno korektno opravljeno delo in župniku g. Jožetu Vrstovšku za lepo opravljen cerkveni obred. Govornikoma; direktorju podjetja Daj-dam gospodu Zorcu in sovaščanu Petru Urankarju za prebrane besede ob njegovem odprtem grobu. Zahvala tudi vsem sosedom za sodelovanje ob njegovem slovesu.

Vsem skupaj in vsakemu posebej še enkrat iskrena hvala.

Žena Veronika in hčerki z družino

*Srce je omagalo,
dih je zastal,
a spomin nate
bo vedno ostal.*

ZAHVALA
V 66. letu starosti nas je zapustil
dragi mož, ata, dedi in brat

Stanko Žavbi

Iskrena hvala vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, sosedom iz Dragomerja in Blagovice za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter svete maše.

Iskrena hvala gospodu župniku Jožetu Vrstovšku za opravljen pogrebni obred. Hvala gasilcem PGD Blagovica za spremstvo na njegovi zadnji poti in Marku Trdinu za poslovljne besede.

Hvala vsem, ki ste ga tako številno pospremili k njegovemu večnemu počitku.

Vsi njegovi

*Rad imel je ljudi okrog sebe
jih razveseljeval in spoštoval,
sovraštva in zlobe ni poznal.
Žal besed več ni njegovih,
ni več zvokov harmonik iz pod njegovih prstov,
ni več koraka po tvojih lovskih stezah,
ni več globokega pogleda ter ganljivega nasmeha.
Ostala je bolečina, ki se je ne da skriti, in solze,
ki jih ne moremo zatajiti, čeprav za vedno si odšel
spomin nate vedno bo ostal.*

ZAHVALA
Ob prerani izgubi moža, očeta, sina, brata,
vnuka, nečaka, bratranca in prijatelja

Rajka Keršiča ml.

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem za izrečena in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče, denarno pomoč in svete maše.

Posebna zahvala praporščakom lovskih družin in gasilskih društev, podjetju Geograd d.o.o., LD Trojane – Ožbolt, Rogistom, pevcem, gasilcem PGD Žeje – Trojica in gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred in pogrebni službi Verbančič.

Posebna zahvala njegovim sorodnikom, dobrim prijateljem in znancem, ki so ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti v prerani grob.

Žalujoči: žena Mateja, sin Matic, hčerki Žana in Anja, mami in ati, brat Boštjan z družino, sestra Simona z družino in nečaki.

*Ne jokajte na mojem grobu,
le tiho k njemu pristopite.
spomnite se, kako poln življenja in vere sem bil,
zato v miru k Bogu sem odšel.*

ZAHVALA
V 88. letu starosti nas je zapustil naš dragi mož,
oče, dedek, pradedek, tast, brat in stric

Franc Cerar st. iz Blagovice.

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in darove za svete maše. Iskrena zahvala gospodu župniku Jožetu Vrstovšku za obiske na domu in lepo opravljen pogrebni obred ter govornikoma Andreju Ovci in Milanu Florjančiču za besede slovesa.

Zahvaljujemo se dr. Lobodi, sestri Vanji in patronažnim sestrkam, posebej še Irmi Markovšek ter negovalkam Nataši Vrenjak, Mileni Bradač in Nadi Smrkolj za obiske na domu ter vsem, ki ste ga v času njegove bolezni obiskovali.

Zahvala tudi gasilskim društvom, praporščakom, Čebelarskemu društvu Lukovica, Matjažu Pestotniku za zvonjenje in Pogrebni službi Vrbančič.

Vsi njegovi.

*S svojim smehom
vsakega osrečiti si znala,
a pred usodo svojo
nemočno si ostala.*

V SPOMIN
Avgusta je minilo že tretje leto odkar je za vedno odšla od nas

Marija Kočar iz Vrbe

Pogrešamo njen smeh, spodbudno besedo in velikodušno srce, v katerem se je vedno našla prijazna misel za vsakogar. Vendar pa se s hvaležnostjo v srcu spominjamo skupnih dni, ta prelep spomin bo večni.

Vsi njeni

**MIZARSTVO
AVBELJ**
izdelava pohištva po meri

- kuhinje
- otroške sobe
- predsobe
- vgradne omare
- pisarniško pohištvo

Avbelj Milan s.p.
Stegne 1, 1251 Moravče
Tel.: 01/723-14-76
GSM: 041/641-446
www.mizarstvo-avbelj.si

KLANE d.o.o.

NOTRANJA IN VHODNA VRATA
STREŠNA IN VERTIKALNA OKNA
PARKETI, KLJUKE, POLICE
KLIMATSKE NAPRAVE
»STROKOVNA MONTAŽA«

KLANE D.O.O.
KAJUHOVA 15
1235 RADOMLJE
051/313-098
WWW.KLANE.SI

MESTNE LEKARNE

LEKARNA DOMŽALE - Ljubljanska 72, 1230 Domžale lekarna.domzale@metstnelekarne.si	01 724 42 80
LEKARNA KAMNIK - Šutna 7, 1240 Kamnik lekarna.sutna@metstnelekarne.si	01 839 70 37
LEKARNA NOVI TRG - Novi trg 26, 1240 Kamnik lekarna.novitrg@metstnelekarne.si	01 839 70 40
LEKARNA MENGEŠ - Zoranina 3, 1234 Mengeš lekarna.menges@metstnelekarne.si	01 723 74 66
LEKARNA RADOMLJE - Cesta borcev 5a, 1235 Radomlje lekarna.radomlje@metstnelekarne.si	01 724 07 20
LEKARNA MORAVČE - Trg svobode 2, 1251 Moravče lekarna.moravce@metstnelekarne.si	01 723 27 80
LEKARNA NOVA LITIJA - Partizanska pot 8, 1270 Litija lekarna.litijazd@metstnelekarne.si	01 899 50 37
LEKARNA LITIJA - Trg svobode 1, 1270 Litija lekarna.litija@metstnelekarne.si	01 899 50 41

Dežurni lekarni od 01.01.2010 do 31.12.2010:
LEKARNA DOMŽALE sobota, nedelja in prazniki od 17.00 do 20.00
LEKARNA KAMNIK (Šutna) nedelja in prazniki od 09.00 do 12.00

www.metstnelekarne.si

Veterinarski dom Domžale na novi lokaciji

Sedež Veterinarskega doma Domžale d.o.o. ter Veterinarske ambulante in trgovine za male živali se nahaja na **Ihanski cesti 19a, Zaboršt**. Na tej lokaciji posluujemo od 26.07.2010 dalje.

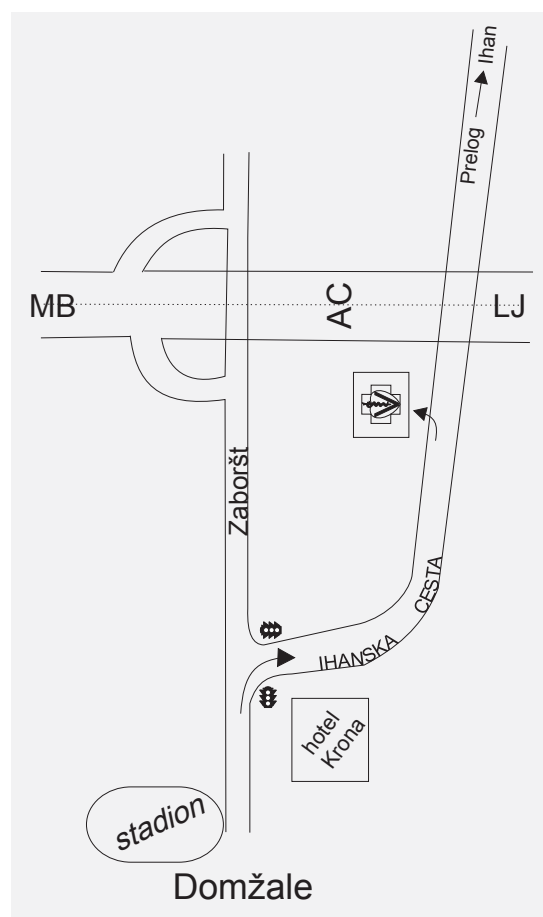
Uradne ure :

- **od ponedeljka do petka** – od 7-12h in popoldne od 17-18h
- **sobota** od 7-9h
- **nedelja in prazniki** od 8-9h

Telefonske številke ostanejo nespremenjene:

- ambulanta in dežurna številka: 01/ 721-28-84
- osemenjevanje plemenic: 01/721-61-94 in 01/721-28-84
- trgovina za male živali: 01/722-68-62

VETERINARSKI DOM DOMŽALE D.O.O.

Vila MIRAKUL *** Mali Lošinj

Donja Bričina 53, Mali Lošinj, **Rezervacije:** e-mail: matjazv@ir-image.si, gsm: +386 41 639 -187

Vila MIRAKUL

Pogled iz apartmaja

JESENSKI ODDIH V IDILIČNI MEŠČANSKI VILI S PREKRASNIM RAZGLEDOM:

vabita vas toplo morje in blaga klima brez neznosne poletne vročine.

NAJEM APP2 STUDIO za 2 osebi

že od 33,00 eur/dan!

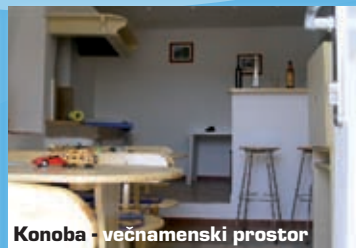
NAJEM APP5 za 5 oseb

že od 59,00 eur/dan!

OTROK DO 12. LET na pomožnem ležišču **GRATIS!**

Cenik z vsemi cenami si oglejte na www.vilamirakul.com.

POKLIČITE ZDAJ!

Kamniške novice

Že 47.000 bralcev!
Rastemo z vami!

28.000 brezplačnih izvodov v vseh gospodinjstvih
v občinah Kamnik, Domžale, Mengeš, Trzin, Komenda